

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

P8_TA(2016)0009

W kierunku aktu o jednolitym rynku cyfrowym**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 stycznia 2016 r. w sprawie „W kierunku aktu o jednolitym rynku cyfrowym” (2015/2147(INI))**

(2018/C 011/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Strategia jednolitego rynku cyfrowego dla Europy” (COM(2015)0192) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji (SWD(2015)0100 final),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 lipca 2014 r. pt. „Ku gospodarce opartej na danych” (COM(2014)0442),
- uwzględniając decyzję Komisji (UE) 2015/2240 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie ustanowienia programu na rzecz rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych, przedsiębiorstw i obywateli (ISA) – interoperacyjność jako środek modernizacji sektora publicznego⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Uwolnienie potencjału finansowania społecznościowego w Unii Europejskiej” (COM(2014)0172),
- uwzględniając załącznik do komunikatu Komisji pt. „Sprawność i wydajność regulacyjna (REFIT): wyniki oraz dalsze kroki” (COM(2013)0685),
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego środki dotyczące europejskiego jednolitego rynku łączności elektronicznej i mające na celu zapewnienie łączności na całym kontynencie, zmieniającego dyrektywy 2002/20/WE, 2002/21/WE i 2002/22/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 1211/2009 i (UE) nr 531/2012 (COM(2013)0627)),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 23 kwietnia 2013 r. w sprawie planu działania na rzecz handlu elektronicznego na lata 2012–2015 – sytuacja w 2013 r. (SWD(2013)0153),
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów wdrażania szybkich sieci łączności elektronicznej (COM(2013)0147)),
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków mających na celu zapewnienie wspólnego wysokiego poziomu bezpieczeństwa sieci i informacji w obrębie Unii (COM(2013)0048)),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 grudnia 2012 r. w sprawie treści na jednolitym rynku cyfrowym (COM(2012)0789),
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dostępności stron internetowych instytucji sektora publicznego (COM(2012)0721)),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 października 2012 r. pt. „Silniejszy przemysł europejski na rzecz wzrostu i ożywienia gospodarczego” (COM(2012)0582),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 października 2012 r. pt. „Akt o jednolitym rynku II – razem na rzecz nowego wzrostu gospodarczego” (COM(2012)0573),

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 4.12.2015, s. 1.

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 kwietnia 2011 r. do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Akt o jednolitym rynku: dwanaście dźwigni na rzecz pobudzenia wzrostu gospodarczego i wzmocnienia zaufania” (COM(2011)0206),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 października 2010 r. do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „W kierunku Aktu o jednolitym rynku: w stronę społecznej gospodarki rynkowej o wysokiej konkurencyjności – 50 propozycji na rzecz wspólnej poprawy rynku pracy, przedsiębiorczości i wymiany” (COM(2010)0608),
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2006/116/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie czasu ochrony prawa autorskiego i niektórych praw pokrewnych (COM(2008)0464),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/758 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wymagań dotyczących homologacji typu na potrzeby wdrożenia systemu pokładowego eCall opartego na numerze alarmowym 112 oraz zmiany dyrektywy 2007/46/WE ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 283/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie wytycznych dotyczących sieci transeuropejskich w dziedzinie infrastruktury telekomunikacyjnej, uchylające decyzję nr 1336/97/WE ⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/26/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi oraz udzielania licencji wieloterytorialnych dotyczących praw do utworów muzycznych do korzystania online na rynku wewnętrznym ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1316/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające instrument „Łącząc Europę”, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 913/2010 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 680/2007 i (WE) nr 67/2010 ⁽⁵⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/37/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. zmieniającą dyrektywę 2003/98/WE w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (dyrektywa ISP) ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 524/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie internetowego systemu rozstrzygania sporów konsumenckich oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 i dyrektywy 2009/22/WE (rozporządzenie w sprawie ODR w sporach konsumenckich) ⁽⁷⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 77.

⁽²⁾ Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 73.

⁽³⁾ Dz.U. L 86 z 21.3.2014, s. 14.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 84 z 20.3.2014, s. 72.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 348 z 20.12.2013, s. 129.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 175 z 27.6.2013, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 165 z 18.6.2013, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 95 z 15.4.2010, s. 1.

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 243/2012/UE z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie ustanowienia wieloletniego programu dotyczącego polityki w zakresie widma radiowego ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającą dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającą dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1211/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. ustanawiające Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Urząd ⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącą usług na rynku wewnętrznym ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącą przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej ⁽⁵⁾,
- uwzględniając dyrektywę 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych ⁽⁶⁾,
- uwzględniając pierwszą ocenę dyrektywy 96/9/WE w sprawie ochrony prawnej baz danych,
- uwzględniając dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych, ze zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 ⁽⁷⁾,
- uwzględniając porozumienie zawarte w dniu 28 września 2015 r. między Chinami a Unią Europejską w sprawie partnerstwa w dziedzinie prac nad siecią 5G oraz powiązane umowy,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 lipca 2015 r. w sprawie wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/29/WE z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 czerwca 2015 r. w sprawie dążenia do odnowy konsensusu w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej: plan działania UE ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 marca 2015 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji UE ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 listopada 2014 r. w sprawie wspierania praw konsumentów na jednolitym rynku cyfrowym ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 lutego 2014 r. w sprawie opłat licencyjnych za kopie na użytek prywatny ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 81 z 21.3.2012, s. 7.

⁽²⁾ Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 64.

⁽³⁾ Dz.U. L 337 z 18.12.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 77 z 27.3.1996, s. 20.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0273

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0220.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0051.

⁽¹¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0071.

⁽¹²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0179.

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie zintegrowanego rynku dostaw paczek w celu wspierania wzrostu handlu elektronicznego w UE ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 stycznia 2014 r. w sprawie reindustrializacji Europy z myślą o promowaniu konkurencyjności i trwałego rozwoju ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 grudnia 2013 r. w sprawie wykorzystania potencjału chmury obliczeniowej w Europie ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 grudnia 2013 r. zawierającą opinię na temat sprawozdania z oceny BEREC i Urzędu ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 października 2013 r. w sprawie sprawozdania z wdrażania ram regulacyjnych dotyczących łączności elektronicznej ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 października 2013 r. w sprawie wprowadzających w błąd praktyk reklamowych ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 września 2013 r. w sprawie agendy cyfrowej na rzecz wzrostu, mobilności i zatrudnienia: pora przyspieszyć ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 lipca 2013 r. w sprawie stworzenia jednolitego rynku cyfrowego ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie nowego europejskiego programu na rzecz konsumentów ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 maja 2013 r. w sprawie stosowania dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 grudnia 2012 r. w sprawie stworzenia jednolitego rynku cyfrowego ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 września 2012 r. w sprawie internetowej dystrybucji utworów audiowizualnych w UE ⁽¹²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 czerwca 2012 r. w sprawie ochrony krytycznej infrastruktury teleinformatycznej – „Osiągnięcia i dalsze działania na rzecz globalnego bezpieczeństwa cyberprzestrzeni” ⁽¹³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 kwietnia 2012 r. w sprawie konkurencyjnego jednolitego rynku cyfrowego – administracja elektroniczna jako projekt przewodni ⁽¹⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 września 2010 r. w sprawie pełnego ukształtowania rynku wewnętrznego w handlu elektronicznym ⁽¹⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 czerwca 2010 r. w sprawie zarządzania Internetem: kolejne działania ⁽¹⁶⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0067.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0032.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0535.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0536.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0454.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0436.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0377.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0327.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0239.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0215.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 434 z 23.12.2015, s. 2.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 353 E z 3.12.2013, s. 64.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 332 E z 15.11.2013, s. 22.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 258 E z 7.9.2013, s. 64.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. C 50 E z 21.2.2012, s. 1.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. C 236 E z 12.8.2011, s. 33.

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 maja 2010 r. w sprawie nowej agendy cyfrowej dla Europy: 2015.eu⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 czerwca 2010 r. w sprawie Internetu przedmiotów⁽²⁾,
  - uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, włączoną do Traktatów na mocy art. 6 Traktatu UE,
  - uwzględniając art. 9 Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych, ratyfikowanej przez UE w dniu 23 grudnia 2010 r. (2010/48/WE),
  - uwzględniając Konwencję w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego przyjętą przez Organizację Narodów Zjednoczonych do spraw Oświaty, Nauki i Kultury (UNESCO) w dniu 20 października 2005 r.,
  - uwzględniając art. 9, 12, 14, 16 i 26 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając wspólne posiedzenia Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów zgodnie z art. 55 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, a także opinie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisji Kultury i Edukacji, Komisji Prawnej, Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz Komisji Transportu i Turystyki (A8-0371/2015),
- A. mając na uwadze, że szybko zmieniające się zastosowanie internetu i łączności ruchomej zmieniło sposób komunikacji, zdobywania informacji i wiedzy, tworzenia i korzystania z treści oraz dzielenia się nimi, uczestnictwa i pracy wśród obywateli, przedsiębiorstw i ich pracowników; mając na uwadze, że sytuacja ta rozszerzyła i zmieniła gospodarkę, ułatwiając małym i średnim przedsiębiorstwom dostęp do bazy 500 mln potencjalnych klientów z UE, jak również do rynków ogólnoeuropejskich, oraz stwarzając obywatelom szansę na rozwijanie nowych pomysłów na przedsiębiorczość i modeli biznesowych;
- B. mając na uwadze, że cała unijna polityka i wszystkie przepisy prawa Unii w dziedzinie jednolitego rynku cyfrowego powinny pozwalać na tworzenie i rozwój nowych możliwości dla użytkowników i przedsiębiorstw oraz nowych innowacyjnych transgranicznych usług internetowych w konkurencyjnych cenach, eliminować bariery między państwami członkowskimi i ułatwiać europejskim przedsiębiorstwom, zwłaszcza MŚP i start-upom, dostęp do rynku transgranicznego, mającego zasadnicze znaczenie dla wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w UE, przy jednoczesnym założeniu, że możliwości te będą nieuchronnie wiązać się ze zmianami strukturalnymi oraz z przyjęciem podejścia całościowego, obejmującego wymiar społeczny, i potrzebą szybkiego uzupełnienia niedoboru umiejętności cyfrowych;
- C. mając na uwadze, że choć 75 % wartości dodanej gospodarki cyfrowej pochodzi z przemysłu tradycyjnego, cyfryzacja tradycyjnych gałęzi przemysłu jest w dalszym ciągu umiarkowana, ponieważ zaledwie 1,7 % przedsiębiorstw w UE w pełni wykorzystuje zaawansowane technologie cyfrowe, a jedynie 14 % MŚP korzysta z internetu jako jednego z kanałów sprzedaży; mając na uwadze, że Europa musi wykorzystać wielki potencjał sektora ICT, aby przeprowadzić cyfryzację przemysłu i utrzymać konkurencyjność w skali ogólnoeuropejskiej;
- D. mając na uwadze, że stworzenie gospodarki opartej na danych wymaga w dużej mierze ram prawnych ułatwiających opracowywanie, utrzymywanie, modernizację i rozwój baz danych, a zatem praktycznych ram prawnych sprzyjających innowacyjności;

⁽¹⁾ Dz.U. C 81 E z 15.3.2011, s. 45.

⁽²⁾ Dz.U. C 236 E z 12.8.2011, s. 24.

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

- E. mając na uwadze, że w 2013 r. wartość rynku gospodarki dzielenia się wyniosła około 3,5 mld USD na całym świecie, a obecnie Komisja prognozuje potencjał wzrostu na poziomie ponad 100 mld USD;
- F. mając na uwadze, że wysoki i spójny poziom ochrony, upodmiotowienia i zadowolenia konsumenta w sposób konieczny wiąże się z wyborem, jakością, elastycznością, przejrzystością, informacją, interoperacyjnością oraz dostępnością bezpiecznego środowiska internetowego o wysokim poziomie ochrony danych;
- G. mając na uwadze, że kreatywność i innowacyjność są czynnikami pobudzającymi gospodarkę cyfrową, a zatem niezbędne jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony praw własności intelektualnej;
- H. mając na uwadze, że 44,8 % gospodarstw domowych w UE ⁽¹⁾ nie ma dostępu do szybkiego internetu, a wprowadzone rozwiązania polityczne i zachęty nie zapewniły odpowiedniej infrastruktury cyfrowej, szczególnie na obszarach wiejskich;
- I. mając na uwadze, że jeżeli chodzi o łączność cyfrową, kapitał ludzki, korzystanie z internetu, stosowanie technologii cyfrowych przez przedsiębiorstwa oraz cyfrowe usługi publiczne, to poszczególne regiony UE znajdują się na bardzo różnych poziomach, co pokazuje tabela wyników agendy cyfrowej; mając na uwadze, że korzyści, jakie niesie ze sobą era cyfrowa, mogą ominąć regiony, których ocena według tych pięciu wskaźników jest niska;

1. WSTĘP: DLACZEGO POTRZEBUJEMY JEDNOLITEGO RYNKU CYFROWEGO

1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat pt. „Strategia jednolitego rynku cyfrowego dla Europy”; uważa, że stworzenie jednolitego rynku cyfrowego, opartego na wspólnym zbiorze przepisów, może wzmocnić konkurencyjność UE, korzystnie wpłynąć na wzrost gospodarczy i zatrudnienie, ożywić jednolity rynek oraz zwiększyć włączenie społeczne, stwarzając nowe możliwości obywatelom i przedsiębiorstwom, zwłaszcza dzięki wymianie innowacji i dzieleniu się nimi; uważa, że należy teraz wzmocnić wdrażanie przyjętego podejścia horyzontalnego, w tym wprowadzić w terminie 16 ogłoszonych inicjatyw, ponieważ bodźce cyfrowe wpływają na każdego obywatela oraz każdy aspekt społeczeństwa i gospodarki;
2. zgadza się z Komisją, że odpowiedzialność za zarządzanie jednolitym rynkiem cyfrowym i jego terminowe stworzenie spoczywa wspólnie na Parlamencie Europejskim, Radzie i Komisji; zachęca Komisję do współpracy z zainteresowanymi podmiotami społecznościowymi i społecznymi oraz zaangażowania ich w proces decyzyjny w możliwie najszerszym zakresie;
3. uważa, że lepsze stanowienie prawa wymaga przyjęcia określonego podejścia do prawodawstwa: domyślnie cyfrowego, opartego na zasadach i neutralnego technologicznie; aby umożliwić tworzenie innowacji, niezbędna jest ocena, czy obowiązujące przepisy prawa, uzupełniające działania pozaregulacyjne i ramy egzekwowania przepisów, poddane niezbędnym konsultacjom i ocenom skutków, są dostosowane do potrzeb epoki cyfrowej, z uwzględnieniem nowych technologii i nowych modeli biznesowych, w celu zaradzenia rozdrobnieniu prawnemu jednolitego rynku, zmniejszenia obciążenia administracyjnego oraz pobudzenia wzrostu gospodarczego i innowacyjności;
4. uważa, że zaufanie obywateli i przedsiębiorstw do środowiska cyfrowego ma zasadnicze znaczenie dla pełnego odblokowania innowacyjności i wzrostu gospodarczego w gospodarce cyfrowej; jest przekonany, że wzmocnienie ich zaufania, dzięki standardom ochrony i bezpieczeństwa danych oraz wysokiemu poziomowi ochrony i upodmiotowienia konsumenta, a także aktualnym przepisom prawa dla przedsiębiorstw, powinno leżeć u podstaw polityki publicznej, przy czym należy zauważyć, że modele biznesowe przedsiębiorstw cyfrowych opierają się na zaufaniu użytkowników;
5. zwraca uwagę, że handel elektroniczny w Unii Europejskiej ma wartość 500 mld EUR rocznie i jest istotnym uzupełnieniem handlu pozainternetowego, zapewniając przy tym konsumentom większy wybór, zwłaszcza na obszarach oddalonych, a MŚP – nowe możliwości rozwoju; wzywa Komisję do rozpoznania i usunięcia barier oddziałujących na handel elektroniczny w celu stworzenia prawdziwego rynku transgranicznego handlu elektronicznego; uważa, że do barier tych należą: brak interoperacyjności i wspólnych standardów, brak odpowiednich informacji umożliwiających konsumentom podejmowanie świadomych decyzji oraz nieodpowiedni dostęp do usprawnionego systemu płatności transgranicznych;

⁽¹⁾ Eurostat 2014: http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Information_society_statistics_at_regional_level#People_who_never_used_the_internet.

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

6. popiera plan Komisji polegający na zapewnieniu pełnego zastosowania unijnej polityki konkurencji do jednolitego rynku cyfrowego, gdyż konkurencja zapewnia konsumentom większy wybór, ale zapewni również równe warunki działania, oraz ubolewa nad tym, że aktualny brak europejskich ram cyfrowych uwidocznił nieskuteczność w godzeniu interesów dużych i małych dostawców;

7. podkreśla pilną potrzebę, aby Komisja i państwa członkowskie upowszechniały bardziej dynamiczną gospodarkę, która umożliwi intensywny rozwój innowacji i eliminuje bariery dla przedsiębiorstw, w szczególności tych innowacyjnych, MŚP, start-upów i scale-upów, tak aby mogły one wchodzić na rynki na równych warunkach, dzięki rozwojowi administracji elektronicznej, trwałym i zintegrowanym ramom regulacyjnym i pozaregulacyjnym, dostępowi do finansowania, w tym nowych modeli finansowania dla unijnych start-upów, MŚP i inicjatyw społeczeństwa obywatelskiego, oraz długofalowej strategii inwestycyjnej w dziedzinie infrastruktury cyfrowej, umiejętności, włączenia cyfrowego, badań naukowych i innowacji; przypomina, że u podstaw polityki sprzyjającej innowacjom, która wspiera konkurencję i innowacyjność, powinna leżeć możliwość korzystania z dostępnych funduszy na realizację projektów; wzywa zatem Komisję do dopilnowania, aby finansowanie społecznościowe mogło odbywać się płynnie ponad granicami, oraz zachęca państwa członkowskie do wprowadzenia zachęt na rzecz finansowania społecznościowego;

8. uważa, że należy dokonać oceny wpływu cyfryzacji na bezpieczeństwo i higienę pracy oraz odpowiednio dostosować obowiązujące środki w tej dziedzinie; zwraca uwagę na ryzyko wypadków, jakie może grozić osobom pracującym z domu na zasadzie telepracy lub crowdworkingu; podkreśla, że związane z pracą problemy dotyczące zdrowia psychicznego takie jak wypalenie zawodowe, spowodowane ciągłą dostępnością i zanikiem tradycyjnych godzin pracy, stanowią poważne zagrożenie dla pracowników; wzywa Komisję do zamówienia badania na temat skutków ubocznych cyfryzacji, takich jak zwiększenie się nakładów pracy, dla zdrowia psychicznego i życia rodzinnego pracowników oraz rozwoju zdolności poznawczych u dzieci;

9. wzywa Komisję, aby we współpracy z państwami członkowskimi dalej rozwijała inicjatywy pobudzające przedsiębiorczość, zwłaszcza innowacyjne modele biznesowe, które pomogą zmienić sposób postrzegania sukcesu oraz upowszechnić kulturę przedsiębiorczości i innowacyjności; uważa ponadto, że różnorodność i specyfikę poszczególnych krajowych ośrodków innowacyjności można przekształcić w rzeczywistą przewagę konkurencyjną UE na rynku ogólnoświatowym, dlatego ośrodki te powinny być ze sobą powiązane, a także należy wzmocnić ekosystemy innowacji, będące płaszczyzną współpracy różnych sektorów i przedsiębiorstw;

10. jest zaniepokojony poszczególnymi podejściami przyjętymi dotychczas przez państwa członkowskie w zakresie regulacji internetu i gospodarki dzielenia się; apeluje do Komisji, aby w granicach kompetencji UE podjęła inicjatywy służące wsparciu innowacyjności i uczciwej konkurencji, eliminacji barier w handlu cyfrowym oraz ochronie spójności społeczno-gospodarczej i integralności jednolitego rynku; wzywa również Komisję do ochrony internetu jako otwartej, neutralnej, bezpiecznej, pluralistycznej i ogólnoświatowej płaszczyzny komunikacji, produkcji, uczestnictwa, twórczości, różnorodności kulturowej i innowacyjności, co leży w interesie obywateli, konsumentów i europejskich przedsiębiorstw, które dążą do odniesienia sukcesu w skali ogólnoświatowej;

11. zauważa, że rewolucja cyfrowa oddziałuje na każdy aspekt życia społecznego, niosąc ze sobą wyzwania i szanse; uważa, że ma ona potencjał, aby jeszcze bardziej wzmocnić pozycję obywateli, konsumentów i przedsiębiorców w sposób do tej pory niemożliwy; wzywa Komisję do opracowania polityki wspierającej aktywne uczestnictwo obywateli i pozwalającej im czerpać korzyści z cyfryzacji; wzywa ponadto Komisję do dalszej oceny oddziaływania rewolucji cyfrowej na kształt europejskiego społeczeństwa;

12. wzywa Komisję do zaradzenia rozdrobnieniu prawa przez znaczne zwiększenie koordynacji między poszczególnymi dyrekcjami generalnymi przy przygotowywaniu nowych przepisów oraz stanowcze zachęcenie państw członkowskich do zapewnienia spójności w ich wdrażaniu;

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

13. podkreśla potrzebę zapewnienia zgodności wszystkich inicjatyw tworzonych w ramach strategii na rzecz jednolitego rynku cyfrowego z prawami podstawowymi, w szczególności z przepisami o ochronie danych, dostrzegając jednocześnie wartość dodaną tej strategii dla gospodarki UE; przypomina o znaczeniu szybkiego przyjęcia zarówno ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, jak i dyrektywy o ochronie danych, co leży w interesie zarówno osób, których dane dotyczą, jak i przedsiębiorstw; wzywa do przeglądu dyrektywy o prywatności i łączności elektronicznej, aby zapewnić spójność przepisów tej dyrektywy z pakietem dotyczącym ochrony danych przed jego wejściem w życie;

2. LEPSZY DOSTĘP DO JEDNOLITEGO RYNKU CYFROWEGO DLA KONSUMENTÓW I PRZEDSIĘBIORSTW W EUROPIE

2.1. Przepisy dotyczące transgranicznego handlu elektronicznego, którym mogą ufać konsumenci i przedsiębiorcy

14. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do przyjęcia zdecydowanego wniosku w sprawie umów zawieranych przez internet, których przedmiotem są treści cyfrowe nabywane drogą internetową, oraz do wzmocnienia ochrony prawnej konsumentów w tym zakresie; uważa, że wszelkie tego rodzaju ulepszenia muszą być odpowiednio ukierunkowane oraz że należy poddać uważnej analizie różnice między treściami a dobrami materialnymi; zwraca uwagę, że o ile konsumenci dokonujący zakupu treści na nośniku materialnym są chronieni przepisami prawa ochrony konsumentów, o tyle w przypadku zakupu treści cyfrowych przez internet prawa konsumenta pozostają w dużej mierze nieuregulowane i niejasne, w szczególności w odniesieniu do gwarancji prawnych, wadliwych treści i określonych nieuczciwych postanowień umownych dotyczących treści cyfrowych; podkreśla, że aktualna klasyfikacja wszystkich treści cyfrowych jako usług może budzić wątpliwości, gdyż może nie odpowiadać oczekiwaniom konsumentów, zważywszy że nie ma rozróżnienia między subskrypcjami usług transmisji strumieniowej a zakupami treści w wersji do pobrania; zgadza się, że konsumenci powinni mieć zapewniony równoważny i trwały poziom ochrony niezależnie od tego, czy dokonują zakupu treści cyfrowych w internecie, czy poza internetem;

15. uważa, że praktycznym i proporcjonalnym podejściem jest dalsze ujednoczenie ram prawnych regulujących internetową sprzedaż treści cyfrowych i dóbr materialnych między przedsiębiorstwami a konsumentami bez względu na to, czy chodzi o transakcje transgraniczne, czy krajowe, przy jednoczesnym utrzymaniu spójności przepisów dotyczących sprzedaży internetowej i pozainternetowej, uniknięciu regulacyjnego wyścigu na dno, usunięciu luk prawnych oraz oparciu się na obowiązujących przepisach prawa ochrony konsumentów; zaznacza, że należy to przeprowadzić w poszanowaniu zasady neutralności technologicznej i bez obciążania przedsiębiorstw nieracjonalnymi kosztami;

16. uważa, że wnioski Komisji dotyczące przepisów o umowach transgranicznych dla konsumentów i przedsiębiorstw powinny zapobiec ryzyku zwiększenia się rozbieżności między standardami prawnymi mającymi zastosowanie do sprzedaży internetowej i pozainternetowej oraz że sprzedaż internetowa i pozainternetowa wymaga spójnego podejścia i potraktowania na równych zasadach w oparciu o obowiązujący wysoki poziom ochrony konsumentów, gdyż różne standardy prawne mogą być postrzegane przez konsumentów jako zaprzeczenie ich praw; domaga się, aby każdy nowy wniosek był zgodny z art. 6 rozporządzenia Rzym I, oraz zwraca uwagę, że w 2016 r. Komisja planuje objąć cały dorobek prawny w dziedzinie ochrony konsumentów programem REFIT; w związku z tym wzywa Komisję do rozważenia, czy planowany wniosek Komisji w sprawie dóbr materialnych nie powinien zostać ogłoszony w tym samym czasie co program REFIT;

17. uważa, że przepisy o umowach dotyczących treści cyfrowych muszą opierać się na zasadach, aby być technologicznie neutralne i trwałe; podkreśla ponadto – w odniesieniu do wniosku Komisji w tej dziedzinie – znaczenie uniknięcia niespójności i kolizji z obowiązującymi przepisami oraz ryzyka nieuzasadnionego prawnego rozróżnienia umów zawieranych przez internet i umów zawieranych poza internetem oraz różnych kanałów dystrybucji w perspektywie długofalowej, również z uwzględnieniem programu REFIT w zakresie dorobku prawnego dotyczącego ochrony konsumentów;

18. domaga się, aby w ramach strategii na rzecz aktywności konsumentów dokonano oceny w szczególności tego, czy konsument może łatwo zmienić dostawcę w środowisku internetowym oraz czy należy podjąć działania, aby ułatwić konsumentom zmianę dostawcy w celu pobudzenia konkurencji na rynkach internetowych; zwraca ponadto uwagę na potrzebę zapewnienia dostępu do usług handlu elektronicznego w całym łańcuchu wartości, w tym dostępu do informacji, dostępu do mechanizmów płatności oraz obsługi klienta;

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

19. wzywa Komisję, aby wspólnie z zainteresowanymi podmiotami oceniła wykonalność i użyteczność wprowadzenia sektorowych unijnych znaków zaufania w sprzedaży internetowej oraz związane z nimi potencjalne szanse i problemy, opierając się na najlepszych praktykach dotyczących znaków zaufania stosowanych w państwach członkowskich, aby wzbudzić zaufanie konsumentów i zapewnić jakość, zwłaszcza w transgranicznej sprzedaży internetowej, oraz rozwiązać problem wielości stosowanych znaków zaufania, która może być dezorientująca, przy czym równoległe należy ocenić inne warianty, takie jak samoregulacja lub utworzenie grup zainteresowanych podmiotów z zadaniem sformułowania wspólnych zasad obsługi klienta;

20. z zadowoleniem przyjmuje całokształt starań Komisji o utworzenie ogólnounijnej platformy internetowego rozstrzygnięcia sporów oraz wzywa Komisję, aby wspólnie z państwami członkowskimi podjęła działania służące terminowemu i należytemu wdrożeniu rozporządzenia w sprawie internetowego rozstrzygnięcia sporów, zwłaszcza w odniesieniu do obsługi tłumaczeniowej, a także dyrektywy w sprawie pozasądowego rozstrzygnięcia sporów; wzywa Komisję i zainteresowane podmioty do rozważenia, w jaki sposób można dalej poprawić dostęp do informacji na temat częstych skarg konsumentów;

21. wzywa do wprowadzenia ambitnych ram egzekwowania dorobku prawnego dotyczącego ochrony konsumentów oraz przepisów dyrektywy usługowej; zachęca Komisję, aby korzystała ze wszystkich środków, jakimi dysponuje, w celu zapewnienia pełnego i należytego wdrożenia obowiązujących przepisów oraz wszczynania postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, ilekroć stwierdzone zostanie niewłaściwe lub niewystarczające wdrożenie przepisów;

22. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia koniecznych środków przeciwdziałających sprzedaży nielegalnych treści i towarów drogą internetową przez zacieśnienie współpracy oraz wymiany informacji i najlepszych praktyk w celu zwalczania nielegalnej działalności w internecie; w tym zakresie podkreśla, że treści cyfrowe dostarczane konsumentom nie powinny być obciążone żadnymi prawami osób trzecich, gdyż mogłoby to uniemożliwić konsumentowi korzystanie z treści cyfrowych zgodnie z umową;

23. wzywa do przeprowadzenia gruntownej, odpowiednio ukierunkowanej i popartej dowodami analizy, czy wszyscy uczestnicy łańcucha wartości, w tym pośrednicy internetowi, platformy internetowe, dostawcy treści i usług oraz pośrednicy pozainternetowi tacy jak odsprzedawcy i sprzedawcy detaliczni, powinni przedsięwziąć racjonalne i odpowiednie środki przeciwdziałające nielegalnym treściom, podrobionym towarom i naruszeniom praw własności intelektualnej w wymiarze handlowym, przy jednoczesnym zabezpieczeniu możliwości dostępu do informacji i ich rozpowszechniania lub uruchamiania wybranych przez siebie aplikacji i usług przez użytkowników końcowych;

24. podkreśla, że zasada zerowej tolerancji dotycząca transpozycji przepisów prawa UE musi być podstawową zasadą dla państw członkowskich i Unii Europejskiej; uważa jednak, że postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego powinny być zawsze ostatecznym środkiem i powinny być wszczynane dopiero po kilkakrotnych próbach koordynacji i poprawy sytuacji; zaznacza, że niezbędne jest skrócenie czasu trwania tych postępowań;

25. z zadowoleniem przyjmuje przegląd rozporządzenia w sprawie współpracy w zakresie ochrony konsumenta ogłoszony przez Komisję; uważa, że rozszerzenie kompetencji organów nadzoru oraz zacieśnienie ich wzajemnej współpracy są warunkiem wstępnym skutecznego egzekwowania przepisów o ochronie konsumentów w zakresie zakupów internetowych;

2.2. Dobrej jakości transgraniczne usługi doręczania paczek w przystępnych cenach

26. podkreśla, że choć usługi doręczania paczek działają sprawnie z punktu widzenia konsumentów w niektórych państwach członkowskich, nieefektywne usługi doręczycielskie, zwłaszcza na etapie tzw. ostatniej mili, są jedną z głównych barier w transgranicznym handlu elektronicznym w niektórych państwach członkowskich i jednym z najczęściej zgłaszanych powodów rezygnacji z transakcji internetowych w przypadku zarówno konsumentów, jak i przedsiębiorstw; uważa, że niedoskonałości w transgranicznym doręczaniu paczek można wyeliminować wyłącznie z perspektywy europejskiego jednolitego rynku, oraz podkreśla znaczenie konkurencji w tym sektorze, a także potrzebę dostosowania się przez branżę przesyłek do współczesnych modeli życia i oferowania elastycznych wariantów dostaw, takich jak sieci punktów odbioru, paczkomaty i porównywarki cen;

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

27. podkreśla, że dostęp do dobrej jakości efektywnych usług doręczycielskich w przystępnych cenach jest zasadniczym warunkiem wstępnym intensywnego rozwoju transgranicznego handlu elektronicznego, w związku z czym popiera zaproponowane środki mające poprawić przejrzystość cen w celu poszerzenia wiedzy konsumentów na temat zasad kształtowania cen, informacje o odpowiedzialności w razie straty lub szkody, interoperacyjność oraz nadzór regulacyjny, który powinien być ukierunkowany na sprawne działanie transgranicznych rynków doręczania paczek, w tym upowszechnianie transgranicznych systemów identyfikacji i śledzenia, co zapewniłoby rynkowi przesyłek wystarczającą elastyczność, umożliwiającą przekształcanie się i dostosowywanie do innowacji technicznych;

28. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby aktywnie dzieliły się najlepszymi praktykami w sektorze doręczania paczek, oraz Komisję, aby złożyła Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie z konsultacji społecznych na temat transgranicznego doręczania paczek, a także przedstawiła wyniki próbnej samoregulacji; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie grupy roboczej *ad hoc* ds. transgranicznego doręczania paczek;

29. wzywa ponadto Komisję, aby we współpracy z operatorami zaproponowała kompleksowy plan działania, w tym wytyczne dotyczące najlepszych praktyk, w celu wypracowania innowacyjnych rozwiązań mających poprawić usługi oraz zmniejszyć koszty i oddziaływanie na środowisko, dalszej integracji jednolitego rynku usług doręczania paczek i usług pocztowych, eliminacji przeszkód napotykaných przez operatorów pocztowych w zakresie przesyłek transgranicznych, zacieśnienia współpracy między BEREC a Europejską Grupą Regulatorów ds. Usług Poczty (ERGP) oraz w razie konieczności zaproponowania przeglądu odnośnych przepisów;

30. podkreśla, że dalsze ujednoczenie przez Komisję zasad doręczania paczek nie powinno doprowadzić do pogorszenia się ochrony socjalnej i warunków pracy dostawców paczek, niezależnie od ich formy zatrudnienia; wzywa Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, aby przestrzegane były prawa pracowników w tym sektorze w zakresie dostępu do systemów zabezpieczenia społecznego oraz prawa do działań zbiorowych; podkreśla, że zapewnienie zabezpieczenia społecznego leży w kompetencjach państw członkowskich;

2.3. Zapobieganie nieuzasadnionemu blokowaniu geograficznemu

31. uważa, że potrzebne są ambitne i odpowiednio ukierunkowane działania, aby poprawić dostęp do towarów i usług, zwłaszcza przez eliminację nieuzasadnionych praktyk blokowania geograficznego oraz nieuczciwej dyskryminacji cenowej ze względu na położenie geograficzne lub narodowość, które często skutkują tworzeniem się monopolu oraz korzystaniem przez konsumentów z nielegalnych treści;

32. popiera zobowiązanie Komisji do rozwiązania problemu nieuzasadnionego blokowania geograficznego w skuteczny sposób przez uzupełnienie istniejących ram handlu elektronicznego i wyegzekwowanie obowiązujących w tym zakresie przepisów; uważa, że należy zająć się przede wszystkim relacjami B2B prowadzącymi do stosowania praktyk blokowania geograficznego takich jak dystrybucja selektywna, która jest niezgodna z prawem konkurencji, oraz segmentacja rynku, jak również środkami i praktykami technicznymi (takimi jak identyfikacja adresu IP czy celowy brak interoperacyjności systemów) powodującymi nieuzasadnione ograniczenia w dostępie do usług społeczeństwa informacyjnego świadczonych ponad granicami, zawieraniem transgranicznych umów w celu kupna towarów i usług, a także towarzyszącymi działaniami takimi jak płatność za towary i ich dostawa, z uwzględnieniem zasady proporcjonalności, zwłaszcza w przypadku mikro- i małych przedsiębiorstw;

33. podkreśla potrzebę równego traktowania wszystkich konsumentów w Unii przez sprzedawców internetowych prowadzących sprzedaż w co najmniej jednym państwie członkowskim, w tym w zakresie dostępu konsumentów do rabatów lub innych promocji;

34. popiera w szczególności zaplanowaną przez Komisję kontrolę praktycznego wykonania art. 20 ust. 2 dyrektywy 2006/123/WE dotyczącej usług na rynku wewnętrznym w celu przeanalizowania ewentualnych modeli nieuzasadnionej dyskryminacji konsumentów i innych usługobiorców ze względu na ich przynależność państwową lub kraj zamieszkania; wzywa Komisję do zidentyfikowania i zdefiniowania związanych grup przypadków uzasadnionej dyskryminacji na podstawie art. 20 ust. 2 dyrektywy usługowej w celu wyjaśnienia, czym są nieuzasadnione zachowania dyskryminacyjne podmiotów prywatnych oraz w celu zapewnienia pomocy w zakresie wykładni organom odpowiedzialnym za stosowanie art. 20 ust. 2 w praktyce, o czym mowa w art. 16 dyrektywy usługowej; wzywa Komisję do podjęcia skoordynowanych wysiłków

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

zmierzających do włączenia przepisu zawartego w art. 20 ust. 2 do załącznika do rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 w celu umożliwienia korzystania z uprawnień dochodzeniowych i egzekucyjnych sieci współpracy w zakresie ochrony konsumenta;

35. podkreśla, że zakaz blokowania geograficznego nigdy nie powinien zobowiązywać sprzedawców detalicznych do dostarczania towarów z ich sklepów internetowych do określonego państwa członkowskiego, jeśli nie mają oni interesu w sprzedaży swoich produktów we wszystkich państwach członkowskich i wolą pozostać małym przedsiębiorcą lub sprzedawać wyłącznie konsumentom w pobliżu ich sklepów;

36. zwraca ponadto uwagę na znaczenie badania sektorowego konkurencji przeprowadzanego obecnie w sektorze e-handlu między innymi w celu sprawdzenia, czy nieuzasadnione ograniczenia związane z blokowaniem geograficznym, takie jak dyskryminacja ze względu na adres IP, adres pocztowy lub kraj wydania karty kredytowej, naruszają przepisy unijnego prawa konkurencji; podkreśla, że ważne jest zwiększenie zaufania konsumentów i przedsiębiorstw przez uwzględnienie wyników badania sektorowego i dokonanie oceny, czy ukierunkowane zmiany w rozporządzeniu w sprawie wyłączeń grupowych, w tym w art. 4a i 4b, są niezbędne do ograniczenia niepożądanych przekierowań i ograniczeń terytorialnych;

37. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji, aby zwiększyć możliwość przenoszenia oraz interoperacyjność w celu pobudzenia swobodnego przepływu legalnie nabytych i legalnie udostępnianych treści lub usług, co będzie stanowić pierwszy krok w kierunku wyeliminowania nieuzasadnionego blokowania geograficznego, a także w celu poprawy dostępności i transgranicznego funkcjonowania abonamentów; podkreśla, że zasada terytorialności nie stoi w sprzeczności ze środkami służącymi usuwaniu barier utrudniających możliwość przenoszenia treści;

38. ostrzega przed bezkrytycznym promowaniem wydawania obowiązkowych licencji o zasięgu ogólnoeuropejskim, gdyż mogłyby to doprowadzić do ograniczenia treści dostępnych dla użytkowników; podkreśla, że zasada terytorialności jest zasadniczym elementem systemu prawa autorskiego z uwagi na znaczenie licencji terytorialnych w UE;

2.4. Lepszy dostęp do treści cyfrowych – nowoczesne, bardziej europejskie ramy prawa autorskiego

39. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do zmodernizowania obecnych ram prawa autorskiego w celu dostosowania ich do ery cyfrowej; podkreśla, że wszelkie zmiany powinny mieć na celu zapewnienie sprawiedliwego i odpowiedniego wynagradzania twórców i innych podmiotów prawa autorskiego, wzrostu gospodarczego, konkurencyjności i wzbogacenia doświadczeń konsumentów oraz koncentrować się na tych kwestiach, ale także na konieczności zadbania o ochronę praw podstawowych;

40. podkreśla, że działalność zawodowa lub modele biznesowe oparte na łamaniu praw autorskich są poważnym zagrożeniem dla funkcjonowania jednolitego rynku cyfrowego;

41. uważa, że reforma powinna zapewnić równowagę interesów wszystkich stron; wskazuje, że branża twórcza ma specyficzny charakter i stoją przed nią różne wyzwania, wynikające zwłaszcza z odmiennych rodzajów treści i utworów oraz ze stosowanych modeli biznesowych; mając na uwadze, że w badaniu „Territoriality and its impact on the financing of audiovisual works” [Terytorialność i jej wpływ na finansowanie utworów audiowizualnych] podkreśla się istotną rolę licencji terytorialnych, jeśli chodzi o refinansowanie europejskich filmów, wzywa Komisję, by dokładniej określiła tę specyfikę i wzięła ją pod uwagę;

42. apeluje do Komisji, by upewniła się, że każda reforma dyrektywy w sprawie praw autorskich będzie uwzględniać wyniki oceny ex post skutków i rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 9 lipca 2015 r. w sprawie dyrektywy 2001/29/WE oraz będzie opierać się na solidnych dowodach, w tym ocenie możliwego wpływu wszelkich modyfikacji na wzrost i zatrudnienie, różnorodność kulturową i w szczególności na produkcję, finansowanie i dystrybucję utworów audiowizualnych;

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

43. podkreśla ważną rolę, jaką odgrywają ukierunkowane wyjątki i ograniczenia w prawie autorskim, przyczyniając się do wzrostu gospodarczego, innowacji, tworzenia miejsc pracy, pobudzania przyszłej kreatywności, a także zwiększania innowacyjności oraz twórczej i kulturowej różnorodności w Europie; przypomina, że Parlament opowiedział się za przeprowadzeniem analizy stosowania standardów minimalnych w odniesieniu do wyjątków i ograniczeń w prawie autorskim oraz właściwego stosowania tych wyjątków i ograniczeń określonych w dyrektywie 2001/29/WE;

44. podkreśla, że podejście do wyjątków i ograniczeń w prawie autorskim powinno być wyważone, ukierunkowane i neutralne w odniesieniu do formatu oraz powinno opierać się wyłącznie na wykazanych potrzebach, a także nie powinno naruszać europejskiej różnorodności kulturowej, jej zasad finansowania oraz sprawiedliwego wynagradzania autorów;

45. podkreśla, że o ile stosowanie eksploracji tekstów i danych wymaga większej pewności prawa, aby umożliwić badaczom i instytucjom edukacyjnym szersze wykorzystanie materiałów chronionych prawami autorskimi, w tym transgranicznie, wszelkie ogólnoeuropejskie wyjątki w zakresie eksploracji tekstów i danych powinny mieć zastosowanie wyłącznie wtedy, jeśli użytkownik posiada legalny dostęp i powinny zostać opracowane w konsultacji ze wszystkimi zainteresowanymi stronami zgodnie z opartą na dowodach oceną skutków;

46. podkreśla, jak ważne jest zwiększenie klarowności i przejrzystości systemu prawa autorskiego, zwłaszcza w odniesieniu do treści tworzonych przez użytkowników i opłat licencyjnych za kopie na użytek prywatny w tych państwach członkowskich, które zdecydują się je stosować; zauważa w związku z tym, że obywatele należy informować o faktycznej wysokości opłaty z tytułu praw autorskich, o jej celu i przeznaczeniu;

2.5. Zmniejszenie obciążeń i przeszkód związanych z VAT przy sprzedaży transgranicznej

47. uważa, że potrzebna jest – z należyтым poszanowaniem kompetencji krajowych – ściślejsza koordynacja polityki podatkowej, aby zapobiegać zakłóceniom rynku, uchylaniu się od opodatkowania i unikaniu opodatkowania oraz stworzyć prawdziwy europejski jednolity rynek cyfrowy, co wymaga między innymi ustanowienia ogólnounijnej wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych;

48. za sprawę priorytetową uznaje stworzenie uproszczonego, jednolitego i spójnego systemu VAT online, aby zmniejszyć koszty przestrzegania przepisów ponoszone przez małe i innowacyjne przedsiębiorstwa działające w całej Europie; z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie minipunktu kompleksowej obsługi w zakresie VAT, który stanowi krok ku zakończeniu tymczasowego unijnego systemu VAT; wyraża jednak zaniepokojenie tym, że brak prognozy utrudnia niektórym MŚP spełnienie warunków obecnego systemu; wzywa w związku z tym Komisję do przeglądu tego systemu, aby uczynić go bardziej przyjaznym dla biznesu;

49. postuluje ponadto, aby w odniesieniu do podobnych towarów i usług, niezależnie od tego, czy są one cyfrowe, czy fizyczne była w pełni przestrzegana zasada neutralności podatkowej; zwraca się do Komisji o przedłożenie – zgodnie z podjętym zobowiązaniem i jak najszybciej – wniosku umożliwiającego państwom członkowskim obniżenie stawek podatku VAT na prasę, wydawnictwa cyfrowe, e-książki i publikacje internetowe, aby uniknąć dyskryminacji na jednolitym rynku;

50. zachęca Komisję do ułatwiania wymiany najlepszych praktyk między organami podatkowymi i zainteresowanymi stronami, aby stworzyć odpowiednie rozwiązania dotyczące uiszczania podatków w gospodarce dzielenia się;

51. wyraża zadowolenie z przyjęcia wyników przeglądu dyrektywy o usługach płatniczych; podkreśla, że jeżeli Unia chce wzmocnić ogólnounijny sektor handlu elektronicznego, trzeba niezwłocznie wprowadzić ogólnounijny system natychmiastowych e-płatności i m-płatności oparty na wspólnym standardzie oraz odpowiednio wdrożyć zmienioną dyrektywę o usługach płatniczych;

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

3. TWORZENIE ODPOWIEDNIICH I RÓWNYCH WARUNKÓW FUNKCJONOWANIA ZAAWANSOWANYCH SIECI CYFROWYCH I INNOWACYJNYCH USŁUG

3.1. Dostosowanie przepisów telekomunikacyjnych do potrzeb

52. podkreśla, że inwestycje sektora prywatnego w szybkie i ultraszybkie sieci łączności są warunkiem postępu cyfrowego, który należy pobudzać za pomocą stabilnych ram prawnych UE, umożliwiających wszystkim podmiotom dokonywanie inwestycji, w tym na obszarach wiejskich i oddalonych; uważa, że większa konkurencja wiąże się z wyższym poziomem inwestycji infrastrukturalnych, innowacjami, możliwościami wyboru i niższymi cenami dla konsumentów i przedsiębiorstw; uważa, że istnieje mało dowodów, które potwierdzałyby związek między konsolidacją operatorów a wzrostem inwestycji i wydajności w sieci; uważa, że należy to dokładnie ocenić oraz egzekwować reguły konkurencji, aby uniknąć nadmiernej koncentracji na rynku, tworzenia oligopolu na szczeblu europejskim oraz negatywnego wpływu na konsumentów;

53. podkreśla, że ważne jest pomyślnie wdrożenie EFIS, żeby zmaksymalizować inwestycje przez ukierunkowanie na projekty o profilu podwyższonego ryzyka, pobudzanie ożywienia gospodarczego, stymulowanie wzrostu i stwarzanie zachęt do inwestycji sektora prywatnego, między innymi za pomocą mikrofinansowania i kapitału wysokiego ryzyka, aby wspomóc innowacyjne przedsiębiorstwa na różnych etapach finansowania ich rozwoju; podkreśla, że w przypadku niedoskonałości rynku ważne jest pełne wykorzystanie funduszy publicznych, które zostały już udostępnione na potrzeby inwestycji cyfrowych, umożliwienie synergii między programami UE, takimi jak „Horyzont 2020”, instrumentem „Łącząc Europę”, innymi odpowiednimi funduszami strukturalnymi i pozostałymi instrumentami, w tym projektami lokalnymi i pomocą państwa, w zgodności z wytycznymi dotyczącymi pomocy państwa, między innymi po to, aby wspierać publiczne sieci Wi-Fi w większych i mniejszych gminach, gdyż okazuje się to niezbędne do integracji regionalnej, społecznej i kulturowej oraz edukacji;

54. przypomina państwom członkowskim o ich zobowiązaniu do osiągnięcia do 2020 r. pełnej przepustowości na poziomie co najmniej 30Mb/s; wzywa Komisję, by oceniła, czy obecna strategia na rzecz mobilnych i stacjonarnych łączy szerokopasmowych, łącznie z docelowymi poziomami, jest przyszłościowa, oraz – aby uniknąć przepaści cyfrowej – spełniła warunki pozwalające zapewnić powszechną łączność na potrzeby gospodarki opartej na danych i szybkiego wprowadzania technologii 5G i ultraszybkich łączy szerokopasmowych;

55. podkreśla, że rozwój usług cyfrowych, w tym usług OTT, zwiększył – z korzyścią dla konsumentów – popyt i konkurencję oraz potrzebę inwestycji w infrastrukturę cyfrową; uważa, że unowocześnienie ram telekomunikacyjnych nie powinno prowadzić do tworzenia zbędnych obciążeń regulacyjnych, lecz powinno gwarantować niedyskryminujący dostęp do sieci i wprowadzać przyszłościowe rozwiązania, oparte w miarę możliwości na podobnych zasadach w odniesieniu do podobnych usług, i które sprzyjają innowacjom i uczciwej konkurencji oraz zapewniają ochronę konsumentów;

56. podkreśla konieczność zadbania o to, by prawa użytkowników końcowych określone w ramach telekomunikacyjnych były spójne, proporcjonalne i przyszłościowe oraz – po przyjęciu pakietu dotyczącego łączności na całym kontynencie – przewidywały łatwiejszą zmianę dostawcy przez użytkownika końcowego i przejrzystość umów; z zadowoleniem przyjmuje zbliżający się przegląd dyrektywy o usłudze powszechnej – obok przeglądu ram telekomunikacyjnych – który ma zapewnić dostosowanie wymogów w zakresie dostępu do szybkich szerokopasmowych łączy internetowych do celu, jakim jest zmniejszenie przepaści cyfrowej, oraz posłuży do analizy dostępności numeru alarmowego 112;

57. podkreśla, że europejski jednolity rynek cyfrowy powinien ułatwiać życie codzienne konsumentom końcowym; apeluje zatem do Komisji o rozwiązanie problemu transgranicznego przekazywania połączeń telefonicznych, tak aby konsumenci mogli bez zakłóceń wykonywać połączenia telefoniczne podczas przekraczania granic w Unii;

58. z zadowoleniem przyjmuje różne, zainicjowane ostatnio przez DG ds. Sieci Komunikacyjnych, Treści i Technologii konsultacje społeczne dotyczące agendy cyfrowej dla Europy, a zwłaszcza przeglądu unijnych przepisów telekomunikacyjnych, koniecznej prędkości internetu i jego jakości po roku 2020 oraz platform internetowych, przetwarzania w chmurze i danych, odpowiedzialności pośredników oraz współkonsumpcji, wzywa jednak Komisję do zapewnienia spójności między wszystkimi tymi równoległymi inicjatywami;

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

59. podkreśla, że widmo radiowe stanowi zasób o krytycznym znaczeniu dla wewnętrznego rynku ruchomej, bezprzewodowej łączności szerokopasmowej i nadawania oraz ma kluczowe znaczenie dla przyszłej konkurencyjności Unii Europejskiej; apeluje o opracowanie w pierwszej kolejności zharmonizowanych i wspierających konkurencję ram w dziedzinie przydzielania częstotliwości i skutecznego zarządzania, aby uniknąć opóźnień w przydzielaniu częstotliwości, o zapewnienie równych warunków działania wszystkim uczestnikom rynku, a –w świetle sprawozdania Lamy'ego⁽¹⁾ – o długofalową strategię dotyczącą przyszłych zastosowań różnych pasm częstotliwości, koniecznych w szczególności do wprowadzenia technologii 5G;

60. podkreśla, że terminowe wdrożenie oraz jednolite, przejrzyste egzekwowanie w państwach członkowskich unijnych przepisów w zakresie telekomunikacji, takich jak pakiet dotyczący łączności na całym kontynencie, to podstawowy filar niezbędny do ustanowienia jednolitego rynku cyfrowego, zapewnienia rygorystycznego stosowania zasady neutralności sieci i –zwłaszcza wraz z terminowym wszechstronnym przeglądem – zniesienia do 15 czerwca 2017 r. opłat roamingowych ponoszonych przez wszystkich konsumentów europejskich;

61. wzywa Komisję, aby z myślą o dalszej integracji jednolitego rynku cyfrowego zadbała o wprowadzenie sprawniejszych ram instytucjonalnych przez wzmocnienie roli, zdolności i decyzji BEREC, aby doprowadzić do spójnego stosowania ram regulacyjnych, zapewnić nadzór nad rozwojem jednolitego rynku i rozwiązywać spory transgraniczne; podkreśla w związku z tym potrzebę lepszego wyposażenia finansowego i osobowego BEREC oraz odpowiedniego wzmocnienia jego struktury zarządzania;

3.2. Ramy prawne mediów w XXI wieku

62. podkreśla dwojaki charakter mediów audiowizualnych, które stanowią dobro społeczno-kulturalne i dobro gospodarcze; zauważa, że potrzeba przyszłej regulacji mediów europejskich wynika z potrzeby zapewnienia i propagowania różnorodności mediów audiowizualnych oraz ustalenia wysokich standardów ochrony małoletnich, konsumentów i danych osobowych, uczciwych warunków konkurencji oraz większej elastyczności w odniesieniu do uregulowań ilościowych i dotyczących komunikacji handlowej;

63. podkreśla, że zasada kraju pochodzenia zapisana w dyrektywie o audiowizualnych usługach medialnych jest niezbędnym warunkiem wstępnym transgranicznego oferowania treści audiowizualnych na drodze ku wspólnemu rynkowi usług; podkreśla jednocześnie, że zasada ta nie uniemożliwia osiągnięcia celów społecznych i kulturalnych ani nie wyklucza potrzeby dostosowania prawa UE poza dyrektywą o audiowizualnych usługach medialnych; podkreśla, że aby zwalczać praktykę „turystyki sądowej” (wybór sądu pod kątem własnego interesu), kraj pochodzenia zysku z reklamy, język usługi oraz docelowych odbiorców reklamy i treści powinny być włączone do kryteriów służących określeniu „kraju pochodzenia” audiowizualnych usług medialnych lub jego zakwestionowaniu;

64. uważa, że wszyscy, w tym dostawcy audiowizualnych platform internetowych i interfejsów użytkownika, powinni być objęci zakresem stosowania dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych w stopniu, w jakim dotyczy ona audiowizualnych usług medialnych; podkreśla znaczenie, jakie mają przepisy służące poprawie możliwości znajdowania legalnych treści i informacji dla wzmocnienia wolności mediów, pluralizmu i niezależnych badań, a także dla zagwarantowania zasady niedyskryminacji, chroniącej różnorodność językową i kulturową; podkreśla, że aby zagwarantować ideę znajdawalności audiowizualnych treści o interesie publicznym, państwa członkowskie mogą wprowadzić szczegółowe uregulowania mające na celu ochronę kulturalnej i językowej różnorodności informacji, opinii i mediów, ochronę dzieci, młodych ludzi i mniejszości oraz ogólnie ochronę konsumentów; apeluje o środki, które zapewnią dostępność audiowizualnych usług medialnych osobom w trudnej sytuacji; nalega na Komisję, aby stwarzała zachęty dla legalnej oferty audiowizualnych treści medialnych, faworyzując niezależne utwory europejskie;

65. wzywa Komisję, by uwzględniła zmieniające się modele oglądania treści i nowe sposoby dostępu do treści audiowizualnych przez ujednoczenie traktowania usług linearnych i nielinearnych oraz wprowadzenie na szczeblu europejskim wymogów minimalnych dla wszystkich audiowizualnych usług medialnych, aby zagwarantować ich spójne stosowanie, chyba że takie treści stanowią niezbędne uzupełnienie treści lub usług innych niż audiowizualne; apeluje do Komisji i państw członkowskich o rozwinięcie pojęcia „usługi medialnej”, zdefiniowanego w art. 1 dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych w taki sposób, by przy zachowaniu przez państwa członkowskie odpowiedniego stopnia elastyczności w większym stopniu uwzględnić potencjalne społeczno-polityczne oddziaływanie usług i specyfikę

⁽¹⁾ Sprawozdanie o wynikach pracy grupy wysokiego szczebla nad przyszłymi zastosowaniami pasma UHF.

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

tego oddziaływania, zwłaszcza ich znaczenie dla kształtowania i różnorodności opinii, a także kwestię odpowiedzialności redakcyjnej;

66. wzywa Komisję i państwa członkowskie do jednakowego wdrożenia i skutecznego stosowania zakazu wszelkich audiowizualnych usług medialnych w UE w przypadku naruszenia godności ludzkiej, nawoływania do nienawiści lub rasizmu;

67. podkreśla, że dostosowanie dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych powinno ograniczyć regulację i wzmocnić współregulację i samoregulację przez zrównoważenie praw i obowiązków nadawców z prawami i obowiązkami innych uczestników rynku dzięki horyzontalnemu i przekrojowemu podejściu do mediów; uważa, że należy dać pierwszeństwo zasadzie wyraźnej rozpoznawalności i odróżnienia reklamy od treści programu przed zasadą oddzielenia reklamy od treści programu we wszystkich rodzajach mediów; wzywa Komisję, by sprawdziła, czy nadal jest użyteczne i celowe stosowanie pkt 6.7 komunikatu Komisji w sprawie stosowania zasad pomocy państwa w odniesieniu do nadawców publicznych;

68. uważa, że koncepcja prawna przedstawiona w dyrektywie 93/83/EWG, po przeprowadzeniu dalszej oceny, może zwiększyć transgraniczny dostęp do legalnych treści i usług w internecie na jednolitym rynku cyfrowym bez kwestionowania zasad swobody zawierania umów, odpowiednich wynagrodzeń dla autorów i artystów oraz terytorialnego charakteru wyłącznych praw;

3.3. Adekwatne do celu otoczenie regulacyjne dla platform i pośredników

3.3.1. Rola platform internetowych

69. wzywa Komisję, aby zbadała, czy ewentualne problemy związane z platformami internetowymi nie mogłyby zostać rozwiązane dzięki prawidłowemu i pełnemu wdrożeniu istniejących przepisów i skutecznemu egzekwowaniu unijnego prawa konkurencji w celu zapewnienia równych warunków działania oraz uczciwej i faktycznej konkurencji między platformami internetowymi oraz w celu uniknięcia tworzenia monopolii; wzywa Komisję do utrzymania przyjaznej dla innowacji polityki wobec platform internetowych, która ułatwia wchodzenie nowych podmiotów na rynek i sprzyja wprowadzaniu innowacji; uważa, że priorytetami powinny być przejrzystość, niedyskryminacja, ułatwienie zmiany platformy lub dostawcy usług online umożliwiające konsumentom dokonywanie wyboru, dostęp do platform, a także identyfikowanie barier utrudniających pojawianie się i rozwój platform oraz usuwanie tych przeszkód;

70. zauważa ponadto, że postanowienia dyrektywy o handlu elektronicznym zostały następnie wzmocnione dyrektywą o nieuczciwych praktykach handlowych, dyrektywą o prawach konsumentów i innymi aktami dorobku prawnego dotyczącego konsumentów oraz że dyrektywy te muszą być właściwie egzekwowane, a także, że odnoszą się one zarówno do przedsiębiorstw handlowych korzystających z platform internetowych, jak i do przedsiębiorstw handlowych na rynkach tradycyjnych; apeluje do Komisji, aby współpracowała ze wszystkimi zainteresowanymi stronami i Parlamentem w celu wprowadzenia jasnych wytycznych dotyczących stosowania dorobku prawnego dotyczącego konsumentów w stosunku do przedsiębiorstw handlowych korzystających z platform internetowych oraz aby w razie potrzeby zapewniła organom ochrony konsumentów w państwach członkowskich pomoc we właściwym egzekwowaniu prawa ochrony konsumentów;

71. docenia inicjatywę Komisji dotyczącą przeanalizowania roli platform internetowych w gospodarce cyfrowej jako części składowej strategii jednolitego rynku cyfrowego, gdyż będzie to miało wpływ na przyszłe wnioski ustawodawcze; uważa, że analiza ta powinna posłużyć do określenia potwierdzonych i dobrze zdefiniowanych problemów w konkretnych obszarach działalności gospodarczej oraz ewentualnych luk pod względem ochrony konsumentów, a także do dokonania rozróżnienia między usługami online a dostawcami usług online; podkreśla, że platformy zajmujące się dobrami kultury, zwłaszcza media audiowizualne, muszą być traktowane w specjalny sposób, z poszanowaniem Konwencji UNESCO w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego;

72. zwraca się do Komisji, by w pierwszym kwartale 2016 r. złożyła Parlamentowi sprawozdanie na temat wyników odpowiednich konsultacji i by zadbała o spójne podejście w trakcie zbliżających się rewizji aktów ustawodawczych; ostrzega przed wywoływaniem zakłóceń rynku lub tworzeniem barier utrudniających wprowadzanie na rynek usług online przez nakładanie nowych obowiązków subsydiowania w sposób krzyżowy szczególnych modeli biznesowych związanych z dziedzictwem;

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

73. podkreśla, że ograniczona odpowiedzialność pośredników ma istotne znaczenie dla ochrony otwartości internetu, praw podstawowych, pewności prawa i innowacyjności; stwierdza w związku z tym, że postanowienia dotyczące odpowiedzialności pośredników zawarte w dyrektywie w sprawie handlu elektronicznego są przyszłościowe i neutralne pod względem technologicznym;

74. zwraca uwagę na to, że aby skorzystać z ograniczenia odpowiedzialności podmiot świadczący usługi społeczeństwa informacyjnego po otrzymaniu faktycznych informacji o bezprawnej działalności lub uzyskawszy wiedzę o takiej działalności musi niezwłocznie podjąć działania w celu usunięcia przedmiotowych informacji lub uniemożliwienia dostępu do nich; zwraca się do Komisji, by zadbała o jednolite stosowanie tego przepisu zgodnie z kartą praw podstawowych w celu uniknięcia jakiegokolwiek prywatyzacji egzekwowania prawa i zapewnienia odpowiednich i racjonalnych środków przeciwdziałających sprzedaży nielegalnych treści i towarów;

75. uważa, że z uwagi na szybko zmieniające się rynki i różnorodność platform – od platform niekomercyjnych po platformy B2B – obejmujących różne usługi, sektory i szeroki zakres podmiotów, nie ma jasnej definicji platform, a zastosowanie jednego podejścia we wszystkich przypadkach może poważnie zagrozić innowacyjności i sprawić, że przedsiębiorstwa europejskie znajdą się w gospodarce światowej w niekorzystnej sytuacji pod względem konkurencji;

76. jest zdania, że niektórzy pośrednicy internetowi i platformy internetowe uzyskują dochody dzięki utworom i treściom kulturowym, lecz nie zawsze dzielą się tym dochodem z twórcami; wzywa Komisję do rozważenia opartych na dowodach opcji umożliwiających zajęcie się kwestią braku przejrzystości oraz kwestią przenoszenia wartości z dziedziny treści do dziedziny usług, co pozwoliłoby autorom, wykonawcom i podmiotom prawa autorskiego uzyskać godziwe wynagrodzenie za wykorzystywanie ich utworów w internecie, nie szkodząc innowacji;

3.3.2 *Nowe możliwości, jakie oferuje gospodarka dzielenia się*

77. z zadowoleniem przyjmuje nasilenie się konkurencji i większy wybór, jaki mają konsumenci, wynikające z gospodarki dzielenia się, a także możliwości tworzenia miejsc pracy, wzrostu gospodarczego, konkurencji, bardziej otwartego rynku pracy i unijnej gospodarki o bardziej zamkniętym obiegu dzięki efektywniejszemu wykorzystaniu zasobów, umiejętności i innych atutów; nalega na Komisję i państwa członkowskie, by popierały dalszy rozwój gospodarki dzielenia się przez określenie sztucznych barier i odnośnych przepisów utrudniających jej wzrost;

78. zachęca Komisję, aby przeanalizowała, jak w ramach gospodarki dzielenia się uzyskać równowagę między wzmocnieniem pozycji konsumentów i ich ochroną, a w przypadku gdy potrzebne jest doprecyzowanie, zapewniła adekwatność ram prawnych dotyczących konsumentów w sferze cyfrowej, z uwzględnieniem ewentualnych nadużyć, a także stwierdziła, w jakich przypadkach wystarczające lub bardziej skuteczne są środki zaradcze ex post;

79. zauważa, że we własnym interesie przedsiębiorstw wykorzystujących te nowe modele biznesowe oparte na reputacji i zaufaniu leży przyjęcie środków zniechęcających do nielegalnej działalności i zapewnienie nowym konsumentom zabezpieczeń;

80. zachęca Komisję do powołania grupy zainteresowanych stron odpowiedzialnej za promowanie najlepszych praktyk w sektorze gospodarki dzielenia się;

81. wzywa państwa członkowskie, aby zadbały o to, żeby polityka zatrudnienia i polityka społeczna były dostosowane do celów innowacji cyfrowych i przedsiębiorczości, a wzrost gospodarki dzielenia się i jej potencjał – do bardziej elastycznych form zatrudnienia, w drodze określenia nowych form zatrudnienia i dokonania oceny, czy potrzebna jest modernizacja prawa z zakresu opieki społecznej i zatrudnienia, tak aby obowiązujące prawa pracownicze i systemy opieki społecznej zostały zachowane również w cyfrowym środowisku pracy; podkreśla, że zapewnienie zabezpieczenia społecznego należy do kompetencji państw członkowskich; zwraca się do Komisji o określenie i ułatwienie wymiany najlepszych praktyk w tych obszarach w UE i na szczeblu międzynarodowym;

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

3.3.3. Zwalczanie nielegalnych treści w internecie

82. wzywa Komisję, by dokonała postępów w polityce i ramach prawnych dotyczących zwalczania cyberprzestępczości oraz nielegalnych treści i materiałów w internecie, w tym mowy nienawiści, które będą w pełni zgodne z prawami podstawowymi określonymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a zwłaszcza z prawem do wolności słowa i swobodnego dostępu do informacji, z obowiązującym prawem UE i ustawodawstwem państw członkowskich, a także z zasadami konieczności, proporcjonalności, sprawiedliwości proceduralnej i praworządności; jest zdania, że aby osiągnąć ten cel, należy:

- zapewnić europejskim i krajowym służbom policyjnym i organom ścigania spójne i skuteczne narzędzia egzekwowania prawa;
- zapewnić jasne wytyczne określające, jak postępować z nielegalnymi treściami internetowymi, w tym z mową nienawiści;
- wspierać partnerstwa publiczno-prywatne i dialog między podmiotami publicznymi i prywatnymi, zgodnie z obowiązującymi przepisami UE;
- doprecyzować rolę pośredników oraz platform internetowych w świetle Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;
- dopilnować, by ustanowienie w ramach Europolu unijnej jednostki ds. zgłaszania podejrzanych treści w internecie (EU IRU) opierało się na odpowiedniej z punktu widzenia działalności tej jednostki podstawie prawnej;
- zapewnić specjalne środki służące zwalczaniu wykorzystywania seksualnego dzieci w internecie oraz skuteczną współpracę między wszystkimi zainteresowanymi stronami w celu zagwarantowania praw i ochrony dzieciom korzystającym z internetu oraz sprzyjania inicjatywom, które dążą do tego, by internet stał się bezpieczny dla dzieci;
- oraz współpracować z odnośnymi zainteresowanymi stronami na rzecz promowania kampanii edukacyjnych i podnoszących świadomość;

83. z zadowoleniem przyjmuje plan działania Komisji przewidujący unowocześnienie egzekwowania praw własności intelektualnej online w odniesieniu do naruszeń na skalę komercyjną; uważa, że egzekwowanie praw autorskich, tak jak to przewidziano w dyrektywie 2004/48/WE, jest niezwykle ważne oraz, że prawa autorskie i prawa pokrewne są skuteczne tylko w takim stopniu, w jakim skuteczne są środki egzekwowania służące ich ochronie;

84. zwraca uwagę, że EU stoi w obliczu znacznej liczby naruszeń praw własności intelektualnej; podkreśla, że rolę europejskiego obserwatorium do spraw naruszeń praw własności intelektualnej jest przedstawianie wiarygodnych danych i obiektywnych analiz wpływu naruszeń na podmioty gospodarcze; apeluje o skuteczne, zrównoważone, proporcjonalne i unowocześnione podejście do egzekwowania, stosowania i ochrony praw własności intelektualnej online, szczególnie w odniesieniu do naruszeń na skalę komercyjną;

85. zauważa, że w niektórych przypadkach naruszenia prawa autorskiego mogą wynikać z trudności ze znalezieniem legalnie udostępnionych potrzebnych treści; wzywa zatem do opracowania szerszej i prostej w użytkowaniu legalnej oferty oraz do promowania jej wśród użytkowników;

86. z zadowoleniem przyjmuje podejście polegające na podążaniu śladem pieniędzy oraz zachęca uczestników łańcucha dostaw do podjęcia w oparciu o dobrowolne porozumienia skoordynowanych, proporcjonalnych działań w celu zwalczania naruszeń praw własności intelektualnej na skalę komercyjną; podkreśla, że Komisja wraz z państwami członkowskimi powinna propagować wiedzę i zasadę należytej staranności w całym łańcuchu dostaw oraz zachęcać do wymiany informacji i najlepszych praktyk, a także ściślejszej współpracy sektora publicznego i prywatnego; utrzymuje, że wszelkie środki powinny być uzasadnione, skoordynowane i proporcjonalne oraz powinny obejmować możliwość skorzystania przez strony, na które środki te wywarły negatywny wpływ, ze skutecznych i przyjaznych dla użytkowników środków zaradczych; uważa, że należy podnosić wiedzę konsumentów o skutkach naruszenia praw autorskich i praw pokrewnych;

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

3.4. Wzmocnienie zaufania do sieci, sektorów i usług cyfrowych i infrastruktury cyfrowej oraz przetwarzania danych osobowych, a także zwiększenie bezpieczeństwa takich usług i danych

87. uważa, że aby zapewnić zaufanie do usług cyfrowych, technologii opartych na danych, IT i systemów płatności, infrastruktury krytycznej i sieci internetowych oraz ich bezpieczeństwo, konieczne są większe zasoby, a także współpraca między sektorem cyberbezpieczeństwa w Europie, sektorem publicznym i sektorem prywatnym, w szczególności w drodze współpracy naukowej, w tym w ramach programu „Horyzont 2020”, oraz partnerstwami publiczno-prywatnymi; popiera wymianę przez państwa członkowskie najlepszych praktyk dotyczących partnerstw publiczno-prywatnych w tej dziedzinie;

88. postuluje działania, które – w szczególności przy większej roli ENISA – pozwolą zwiększyć odporność na cyberataki, podnieść wśród użytkowników, zwłaszcza MSP, świadomość ryzyka i wiedzę o podstawowych procedurach bezpieczeństwa i dzięki temu zadbać o podstawowy poziom bezpieczeństwa przedsiębiorstw, np. szyfrowanie typu „end-to-end” danych i łączności oraz aktualizację oprogramowania, a także zachęcić do stosowania koncepcji uwzględniania bezpieczeństwa na etapie projektowania;

89. uważa, że dostawcy oprogramowania powinni lepiej promować wśród użytkowników zalety, jakie pod względem bezpieczeństwa ma otwarte oprogramowanie, oraz aktualizacje oprogramowania związane z bezpieczeństwem; wzywa Komisję, aby przeanalizowała skoordynowany na szczeblu UE program ujawniania luk w zabezpieczeniach, obejmujący naprawę znanych luk w zabezpieczeniach oprogramowania, jako środek walki z nadużywaniem luk w zabezpieczeniach oprogramowania oraz naruszeniami bezpieczeństwa i ochrony danych osobowych;

90. uważa, że konieczne jest szybkie przyjęcie dostosowanej do celów dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa sieci i informacji, aby zapewnić skoordynowane unijne podejście do cyberbezpieczeństwa; uważa, że ambitniejszy poziom współpracy między państwami członkowskimi i odpowiednimi instytucjami i organami w UE oraz wymiana najlepszych praktyk mają zasadnicze znaczenie dla dalszej digitalizacji przemysłu, przy zapewnieniu ochrony unijnych praw podstawowych, w szczególności ochrony danych;

91. zwraca uwagę na fakt, że szybko rosnąca liczba ataków na sieci oraz aktów cyberprzestępczości wymaga zharmonizowanej reakcji UE i jej państw członkowskich w celu zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa sieci i informacji; uważa, że zapewnienie bezpieczeństwa w internecie wymaga ochrony sieci i infrastruktury krytycznej, zagwarantowania zdolności organów ścigania do zwalczania przestępczości, w tym terroryzmu, radykalizacji postaw prowadzącej do przemocy, niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci w internecie, a także wykorzystywania danych, które są absolutnie niezbędne do zwalczania przestępczości online i offline; podkreśla, że zdefiniowane w ten sposób bezpieczeństwo oraz ochrona praw podstawowych w cyberprzestrzeni są niezbędne, aby wzmocnić zaufanie do usług cyfrowych, a zatem stanowią one konieczną podstawę do utworzenia konkurencyjnego jednolitego rynku cyfrowego;

92. przypomina, że metody takie jak szyfrowanie są użyteczne dla obywateli i przedsiębiorstw, ponieważ umożliwiają zapewnienie prywatności oraz co najmniej podstawowego poziomu bezpieczeństwa łączności; potępia to, że metody te mogą być również stosowane do celów przestępczych;

93. z zadowoleniem przyjmuje powstanie w Europolu Europejskiego Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością (EC3), które pozwala szybciej reagować na cyberataki; apeluje o wniosek ustawodawczy w celu wzmocnienia mandatu EC3 oraz postuluje szybką transpozycję dyrektywy 2013/40/UE z dnia 12 sierpnia 2013 r. dotyczącej ataków na systemy informatyczne;

94. zauważa, że doniesienia o masowej inwigilacji elektronicznej świadczą o potrzebie odzyskania zaufania obywateli do prywatności, bezpieczeństwa i ochrony usług cyfrowych i podkreśla w związku z tym, że przy przetwarzaniu danych osobowych do celów komercyjnych lub do celów egzekwowania prawa należy ściśle przestrzegać obowiązujących przepisów o ochronie danych i praw podstawowych; przypomina w związku z tym o znaczeniu istniejących narzędzi takich jak umowy o wzajemnej pomocy prawnej, w których przestrzega się praworządności i ogranicza ryzyko niedozwolonego dostępu do danych przechowywanych na obcym terytorium;

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

95. podkreśla, że zgodnie z art. 15 ust. 1 dyrektywy 2000/31/WE w sprawie handlu elektronicznego państwa członkowskie nie nakładają na usługodawców świadczących usługi transmisji, przechowywania i hostingu „ogólnego obowiązku nadzorowania informacji, które przekazują lub przechowują, ani ogólnego obowiązku aktywnego poszukiwania faktów i okoliczności wskazujących na bezprawną działalność”; przypomina w szczególności, że Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyrokach C-360/10 i C-70/10 odrzucił środki „aktywnego nadzoru” nad prawie wszystkimi odnośnymi usługobiorcami (w jednym wyroku chodziło o dostawców usług internetowych, a w drugim o sieć społecznościową) i sprecyzował, że wszelkie narzucanie podmiotom świadczącym usługi hostingu obowiązku prowadzenia ogólnego nadzoru powinno być zakazane;

4. MAKSYMALIZACJA POTENCJAŁU WZROSTU GOSPODARKI CYFROWEJ

96. jest zdania, że ze względu na kluczowe znaczenie przemysłu europejskiego i wobec faktu, że gospodarka cyfrowa rozwija się znacznie szybciej niż pozostałe sektory gospodarki, transformacja cyfrowa w przemyśle ma zasadnicze znaczenie dla konkurencyjności gospodarki europejskiej i transformacji energetyki, jednak można ją przeprowadzić z powodzeniem tylko pod warunkiem, że przedsiębiorstwa europejskie zrozumieją jej znaczenie z punktu widzenia większej wydajności i sięgnięcia po niewykorzystany potencjał, dzięki czemu lepiej zintegrowane i wzajemnie połączone łańcuchy wartości będą w stanie szybko i elastycznie reagować na oczekiwania konsumentów;

97. wzywa Komisję do bezzwłocznego opracowania planu transformacji cyfrowej, obejmującego unowocześnienie prawodawstwa i stosowanie odpowiednich instrumentów do inwestowania w działalność badawczo-rozwojową i w infrastrukturę, wspieranie cyfryzacji we wszystkich sektorach przemysłu, np. w przemyśle produkcyjnym, energetyce, transporcie i handlu detalicznym, przez zachęcanie do wprowadzania technologii cyfrowych i połączeń między użytkownikami końcowymi w łańcuchach wartości, a także innowacyjnych usług i modeli biznesowych;

98. uważa, że ramy regulacyjne powinny umożliwiać przemysłowi korzystanie ze zmian i antycypowanie ich, by przyczynić się do tworzenia miejsc pracy, wzrostu i konwergencji regionalnej;

99. wzywa ponadto do zwrócenia szczególnej uwagi na MŚP, co powinno obejmować w szczególności ewentualny przegląd karty małych przedsiębiorstw, ponieważ transformacja cyfrowa jest w ich przypadku absolutnie konieczna z punktu widzenia konkurencyjności i tworzenia miejsc pracy w gospodarce oraz ściślejszej współpracy między przedsiębiorstwami działającymi już od dłuższego czasu a przedsiębiorstwami typu start-up, mogącej prowadzić do bardziej zrównoważonego i konkurencyjnego modelu przemysłu oraz do powstania światowych liderów;

100. ponownie podkreśla znaczenie europejskich systemów nawigacji satelitarnej, zwłaszcza systemów Galileo i EGNOS, dla rozwoju jednolitego rynku cyfrowego, jeśli chodzi o pozycję danych i oznaczanie czasu w aplikacjach wykorzystujących duże zbiory danych i w internecie przedmiotów;

4.1. Tworzenie gospodarki opartej na danych

101. uważa, że gospodarka oparta na danych ma kluczowe znaczenie dla wzrostu gospodarczego; podkreśla możliwości, jakie mogą zaoferować gospodarce i społeczeństwu nowe technologie ICT, takie jak duże zbiory danych, przetwarzanie w chmurze, internet przedmiotów, drukowanie trójwymiarowe i inne, zwłaszcza w powiązaniu z innymi sektorami, takimi jak energetyka, transport i logistyka, usługi finansowe, edukacja, handel detaliczny, produkcja, badania naukowe czy opieka zdrowotna i służby ratunkowe, i zwłaszcza jeśli organy publiczne wykorzystają je do tworzenia inteligentnych miast, lepszego zarządzania zasobami i poprawy ochrony środowiska; podkreśla w szczególności możliwości, jakie oferuje cyfryzacja energetyki w postaci inteligentnych liczników i sieci oraz ośrodków danych, służąca wydajniejszemu i elastyczniejszemu wytwarzaniu energii; podkreśla znaczenie partnerstwa publiczno-prywatnego i z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji w tej dziedzinie;

102. zwraca się do Komisji o przeanalizowanie możliwości nieodpłatnego udostępnienia w formacie cyfrowym wszelkich badań naukowych finansowanych przynajmniej w połowie z funduszy publicznych, co powinno odbywać się w rozsądnym horyzoncie czasowym, niewpływającym niekorzystnie na zyski ekonomiczne i społeczne, w tym o przeanalizowanie możliwości wykorzystania w tym celu usług wydawnictw;

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

103. wzywa Komisję, by do marca 2016 r. przeprowadziła – z udziałem odpowiednich ekspertów, w tym badaczy, przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego oraz sektora publicznego i prywatnego – szeroko zakrojony i przejrzysty przegląd dużych zbiorów danych, służący wcześniejszej ocenie zapotrzebowania na technologie dużych zbiorów danych i infrastrukturę obliczeniową, zwłaszcza na superkomputery europejskie, obejmujący lepsze warunki w ramach nieregulacyjnych i w obowiązujących ramach regulacyjnych, służące wzrostowi i innowacyjności w tym sektorze, a także mający zmaksymalizować szanse i usunąć potencjalne zagrożenia i wyzwania utrudniające budowanie zaufania, dotyczące np. dostępu do danych, bezpieczeństwa i ochrony danych;

104. apeluje o opracowanie przyszłościowego i technologicznie neutralnego europejskiego podejścia oraz o dalszą integrację jednolitego rynku dotyczącego internetu przedmiotów i internetu przemysłowego w oparciu o strategię tworzenia norm i interoperacyjności, zwiększanie zaufania do tych technologii dzięki bezpieczeństwu, przejrzystości i ochronie prywatności – domyślnej i przewidzianej na etapie projektowania; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę dotyczącą swobodnego przepływu danych, która – po przeprowadzeniu całościowej oceny – powinna wyjaśnić zasady wykorzystywania danych, dostępu do nich i ich własności, z uwzględnieniem obaw dotyczących wpływu wymogów lokalizacji danych na funkcjonowanie jednolitego rynku, i ułatwiać zmianę dostawców usług z zakresu danych, by zapobiegać uzależnieniu od jednego dostawcy i zakłóceniom w funkcjonowaniu rynku;

105. jest zdania, że administracja publiczna powinna domyślnie stosować otwarte dane rządowe; apeluje o udostępnianie informacji w postaci otwartych danych w większym zakresie i szybszym tempie, o postępy we wskazywaniu kluczowych zestawów danych, które powinny zostać udostępnione, oraz we wspieraniu ponownego wykorzystywania otwartych danych w otwartej formie ze względu na ich wartość dla rozwoju innowacyjnych usług, w tym rozwiązań transgranicznych, a także dla przejrzystości oraz korzyści dla gospodarki i społeczeństwa;

106. rozumie rosnące obawy konsumentów z UE dotyczące wykorzystywania i ochrony danych osobowych przez dostawców usług online, o kluczowym znaczeniu dla budowania zaufania konsumentów do gospodarki cyfrowej; podkreśla ważną rolę aktywnych konsumentów w pobudzaniu konkurencji; podkreśla w związku z tym, że konsumenci powinni być lepiej informowani o wykorzystywaniu ich danych, zwłaszcza w przypadku usług świadczonych w zamian za dane, a także o przysługującym im prawie przenoszenia danych; wzywa Komisję do wyjaśnienia przepisów dotyczących kontroli danych i możliwości ich przenoszenia zgodnie z kluczową zasadą, w myśl której obywatele powinni móc kontrolować swoje dane;

107. uważa, że przestrzeganie przepisów o ochronie danych i skuteczne gwarancje prywatności i bezpieczeństwa ustanowione w ogólnym rozporządzeniu o ochronie danych, w tym szczegółowe przepisy dotyczące dzieci jako konsumentów podatnych na zagrożenia, mają zasadnicze znaczenie dla budowania zaufania obywateli i konsumentów do sektora gospodarki opartej na danych; zwraca uwagę na konieczność podnoszenia świadomości na temat roli danych i znaczenia wymiany danych dla konsumentów, jeśli chodzi o ich prawa podstawowe w gospodarce, a także ustanowienia przepisów w dziedzinie własności danych i sprawowania przez obywateli kontroli nad ich danymi osobowymi; zwraca uwagę na rolę personalizacji usług i produktów, którą należy rozwijać zgodnie z wymogami ochrony danych; apeluje o propagowanie uwzględniania ochrony prywatności już w fazie projektowania i domyślnej ochrony prywatności, co może również pozytywnie wpłynąć na innowacje i wzrost gospodarczy; podkreśla potrzebę zapewnienia niedyskryminacyjnego podejścia do wszelkich operacji przetwarzania danych; podkreśla znaczenie podejścia opartego na analizie ryzyka, które pomaga uniknąć zbędnych obciążeń administracyjnych i zapewnia pewność prawa, zwłaszcza MŚP i przedsiębiorstwom typu start-up, a także nadzór demokratyczny i stałe monitorowanie przez władze publiczne; podkreśla, że dane osobowe wymagają specjalnej ochrony, i przyznaje, że wprowadzenie dodatkowych gwarancji, takich jak pseudonimizacja lub anonimizacja, może zwiększyć ochronę w przypadku, gdy dane osobowe są wykorzystywane w aplikacjach dużych zbiorów danych i przez dostawców usług internetowych;

108. zwraca uwagę, że w przeprowadzonej przez Komisję ocenie dyrektywy w sprawie baz danych uznano tę dyrektywę za przeszkodę dla rozwoju europejskiej gospodarki opartej na danych; wzywa Komisję do podjęcia działań następczych dotyczących politycznych możliwości uchylenia dyrektywy 96/9/WE;

4.2. Zwiększenie konkurencyjności dzięki interoperacyjności i normalizacji

109. uważa, że europejski plan normalizacji ICT oraz przegląd ram interoperacyjności, w tym mandaty Komisji dotyczące prac europejskich organów normalizacji, powinny znaleźć się w europejskiej strategii cyfrowej, by uzyskać oszczędności skali, oszczędności budżetowe i większą konkurencyjność europejskich przedsiębiorstw, a także by zwiększyć

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

międzysektorową i transgraniczną interoperacyjność towarów i usług dzięki szybszemu, otwartemu i konkurencyjnemu określaniu dobrowolnych, inspirowanych przez rynek, globalnych norm, łatwych do wdrożenia przez MŚP; zachęca Komisję do zapewnienia w procesach normalizacji udziału wszystkich odpowiednich zainteresowanych stron, przyciągnięcia najlepszych technologii i uniknięcia ryzyka tworzenia monopolu lub zamkniętych łańcuchów wartości, zwłaszcza w odniesieniu do MŚP oraz przedsiębiorstw typu start-up, a także do aktywnego propagowania norm europejskich na arenie międzynarodowej w świetle globalnego charakteru inicjatyw dotyczących normalizacji ICT;

110. wzywa Komisję i Radę do zwiększenia udziału wolnego i otwartego oprogramowania oraz jego ponownego wykorzystania w organach administracji publicznej i w kontaktach między nimi jako rozwiązania służącego zwiększeniu interoperacyjności;

111. zauważa, że Komisja prowadzi obecnie konsultacje ze stosownymi zainteresowanymi stronami na temat utworzenia instalowanej w pojazdach interoperacyjnej, znormalizowanej, bezpiecznej platformy opartej na otwartym dostępie, przeznaczonej dla potencjalnych przyszłych aplikacji lub usług, zgodnie z apelem Parlamentu ujętym w rozporządzeniu dotyczącym ogólnoeuropejskiego systemu szybkiego powiadamiania o wypadkach drogowych (eCall); wzywa Komisję do zapewnienia, że ta platforma nie będzie ograniczać innowacyjności, wolnej konkurencji i możliwości wyboru oferowanych konsumentom;

112. wzywa Komisję, by z uwzględnieniem szybkiego rozwoju innowacji w sektorze transportu opracowała skoordynowaną strategię łączalności w tym sektorze, a w szczególności by ustanowiła ramy regulacyjne dla pojazdów zintegrowanych z siecią, w celu zapewnienia interoperacyjności z różnymi usługami, w tym z zakresu zdalnej diagnostyki i konserwacji pojazdów, a także z aplikacjami, aby utrzymać uczciwą konkurencję i zaspokoić wysokie zapotrzebowanie na produkty spełniające wymogi cyberbezpieczeństwa i ochrony danych, a także by zapewnić fizyczne bezpieczeństwo pasażerów; jest zdania, że potrzebne jest partnerstwo między branżą motoryzacyjną i telekomunikacyjną, by zapewnić rozwój pojazdów zintegrowanych z siecią i odpowiedniej infrastruktury w oparciu o wspólne normy obowiązujące w całej Europie;

4.3. Cyfrowe społeczeństwo sprzyjające włączeniu społecznemu

113. zauważa, że internet i ICT mają ogromny wpływ na emancypację kobiet i dziewcząt; odnotowuje fakt, że udział kobiet w sektorze cyfrowym w UE ma pozytywny wpływ na europejski PKB; zaznacza znaczny potencjał kobiet w innowacyjności i przedsiębiorczości oraz rolę, jaką mogą one odegrać w transformacji cyfrowej; podkreśla konieczność przezwyciężenia stereotypów dotyczących płci oraz w pełni popiera kulturę przedsiębiorczości cyfrowej wśród kobiet i zachęca do niej, a także do integracji kobiet i ich udziału w społeczeństwie informacyjnym;

114. odnotowuje potencjał jednolitego rynku cyfrowego w zapewnianiu dostępności i udziału wszystkich obywateli, w tym osób o specjalnych potrzebach, osób starszych, mniejszości i innych obywateli należących do grup podatnych na zagrożenia, w odniesieniu do wszystkich aspektów gospodarki cyfrowej, w tym do produktów i usług chronionych prawem autorskim i prawami pokrewnymi, przy czym potencjał ten wyraża się w tworzeniu społeczeństwa cyfrowego sprzyjającego włączeniu społecznemu oraz w zapewnieniu pełnej dostępności wszystkich programów administracji elektronicznej; jest głęboko zaniepokojony brakiem postępów w ratyfikacji traktatu z Marrakeszu i apeluje o jego jak najszybszą ratyfikację; podkreśla w związku z tym pilną potrzebę szybkiego przyjęcia wniosku w sprawie dyrektywy dotyczącej dostępności stron internetowych organów sektora publicznego;

4.3.1. Umiejętności i wiedza cyfrowa

115. zwraca uwagę na fakt, że rozbieżność podaży umiejętności i zapotrzebowaniem na nie jest problemem dla rozwoju gospodarki cyfrowej, tworzenia miejsc pracy i konkurencyjności Unii, i wzywa Komisję, aby w trybie pilnym opracowała strategię dotyczącą umiejętności, która pomoże rozwiązać problem ich niedoboru; wzywa Komisję, by wykorzystywała środki z Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych do wspierania stowarzyszeń (ruchów oddolnych), które kształcą młodzież znajdującą się w niekorzystnej sytuacji w zakresie kompetencji cyfrowych; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia im wsparcia przez udostępnienie odpowiednich pomieszczeń;

116. wzywa Komisję i państwa członkowskie do propagowania umiejętności korzystania z mediów i internetu wśród wszystkich obywateli UE, zwłaszcza osób znajdujących się w trudnej sytuacji, czemu powinny służyć inicjatywy i skoordynowane działania oraz inwestycje w tworzenie europejskich sieci nauczania umiejętności korzystania z mediów; podkreśla, że umiejętność samodzielnego i krytycznego korzystania z mediów oraz radzenie sobie z nadmiarem informacji to zadanie należące do ponadpokoleniowego uczenia się przez całe życie, które podlega stałym zmianom i ma umożliwiać

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

wszystkim pokoleniom należyte i niezależne radzenie sobie z nadmiarem informacji; podkreśla, że wraz ze wzrostem złożoności profili zadań i umiejętności, zwłaszcza jeśli chodzi o umiejętność posługiwania się technologiami informacyjno-komunikacyjnymi, powstają nowe wymagania dotyczące szkolenia oraz dalszego kształcenia i uczenia się przez całe życie;

117. zachęca państwa członkowskie, by włączały nabywanie umiejętności cyfrowych do programów szkolnych, doskonaliły niezbędne wyposażenie techniczne oraz do propagowały współpracę między uniwersytetami i szkołami technicznymi służącą tworzeniu wspólnych programów e-uczenia się, uznawanych w programie ECTS; podkreśla, że programy nauczania i szkoleń muszą mieć na celu rozwój krytycznego myślenia do korzystania i dogłębnego rozumienia nowych mediów, urządzeń i interfejsów cyfrowych i informacyjnych, by ludzie byli aktywnymi użytkownikami tych nowych technologii, a nie tylko użytkownikami końcowymi; podkreśla znaczenie odpowiedniego szkolenia nauczycieli w zakresie umiejętności cyfrowych, skutecznego sposobu przekazywania tych umiejętności, przy uwzględnieniu sukcesu cyfrowego uczenia się opartego na zabawie, oraz sposobu wykorzystywania tych umiejętności do ogólnego wspomagania procesu nauczania, zwiększającego atrakcyjność matematyki, informatyki, nauk przyrodniczych i technicznych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zintensyfikowania badań nad wpływem mediów cyfrowych na zdolności poznawcze;

118. zauważa, że publiczne i prywatne inwestycje oraz nowe możliwości finansowania kształcenia zawodowego oraz uczenia się przez całe życie są niezbędne, aby zapewnić pracownikom, zwłaszcza mniej wykwalifikowanym, odpowiednich umiejętności potrzebnych w gospodarce cyfrowej; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby wraz z sektorem prywatnym opracowały łatwo dostępne, znormalizowane i certyfikowane kursy internetowe oraz innowacyjne i dostępne programy szkolenia w zakresie umiejętności cyfrowych, mające wyposażać uczestników przynajmniej w minimum kompetencji cyfrowych; zachęca państwa członkowskie, aby te kursy internetowe stały się nieodłącznym elementem gwarancji dla młodzieży; w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie, by stworzyły podstawę wzajemnego uznawania umiejętności i kwalifikacji cyfrowych, wprowadzając europejski certyfikat lub system stopni na wzór wspólnego europejskiego systemu opisu kształcenia językowego; podkreśla, że transgraniczny dostęp do treści sprzyja różnorodności kulturowej w Europie i wielojęzyczności;

119. z zadowoleniem przyjmuje powstanie ogólnoeuropejskiej „wielkiej koalicji na rzecz cyfrowych miejsc pracy”, zachęca przedsiębiorstwa, by do niej dołączały, oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do ułatwienia czynnego udziału MŚP w koalicji; z zadowoleniem przyjmuje rozważania Komisji dotyczące stworzenia nowych systemów magazynów wiedzy dla sektora publicznego przy użyciu certyfikowanych i bezpiecznych pod względem ochrony danych technologii chmury oraz eksploracji tekstów i danych; uważa, że stosowanie takich technologii wymaga szczególnych szkoleń w dziedzinie bibliotekoznawstwa, archiwizacji i dokumentacji; apeluje, aby w ramach kształcenia i szkolenia oraz w publicznych instytucjach naukowych nauczać o cyfrowych formach współpracy i wspólnej komunikacji oraz stosować je i wspierać w zamówieniach publicznych – stosując i dalej rozwijając licencje CC – ponad granicami państwowymi i językowymi; wskazuje na kluczowe znaczenie szkolenia dualnego;

120. wskazuje ponadto, że publiczne i prywatne inwestycje w kształcenie zawodowe oraz uczenie się przez całe życie są niezbędne, aby zapewnić, że siła robocza UE, w tym „cyfrowa siła robocza” pracująca w ramach niestandardowych form zatrudnienia, jest wyposażona w odpowiednie umiejętności potrzebne w gospodarce cyfrowej; zauważa, że niektóre państwa członkowskie wprowadziły prawa gwarantujące pracownikom minimalne uprawnienia do płatnego urlopu szkoleniowego jako środek służący poprawie dostępu pracowników do kształcenia i szkoleń;

4.3.2. *Administracja elektroniczna*

121. jest zdania, że rozwój administracji elektronicznej ma priorytetowe znaczenie dla innowacyjności ze względu na efekt dźwigni, jaki wywiera we wszystkich sektorach gospodarki, oraz na fakt, że zwiększa ona wydajność, interoperacyjność i przejrzystość, zmniejsza koszty i obciążenia administracyjne, pozwala na lepszą współpracę między organami administracji publicznej i zapewnia wszystkim obywatelom i przedsiębiorstwom lepsze, bardziej przyjazne użytkownikom i dostosowane do indywidualnych potrzeb usługi, dzięki możliwościom, jakie oferują cyfrowe innowacje społeczne; wzywa Komisję, by dawała dobry przykład w dziedzinie administracji elektronicznej i by wraz z państwami członkowskimi opracowała ambitny i całościowy plan działań w tej dziedzinie; jest zdania, że ten plan działań powinien bazować na potrzebach użytkowników i najlepszych praktykach, obejmować poziomy odniesienia służące mierzeniu postępu oraz etapowe podejście sektorowe do stosowania zasady jednokrotnego wypełniania wszelkich formalności

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

w organach administracji publicznej, zgodnie z którą obywatele i przedsiębiorstwa nie powinni być proszeni o podanie informacji, które już raz dostarczyli organom publicznym, a zarazem zapewniać obywatelom wysoki poziom ochrony prywatności i danych, zgodnie z wymogami i zasadami unijnego pakietu reform w dziedzinie ochrony danych, przy pełnym poszanowaniu Karty praw podstawowych, a także wysoki poziom bezpieczeństwa tych inicjatyw; uważa, że powinien on również zapewniać pełną transgraniczną interoperacyjność identyfikacji elektronicznej i podpisów elektronicznych, zwłaszcza dzięki szybkiemu wdrożeniu rozporządzenia eIDAS i zwiększonej dostępności usług publicznych online; podkreśla znaczenie, jakie ma dla obywateli i przedsiębiorstw dostęp do wzajemnie połączonych rejestrów handlowych;

122. apeluje o stworzenie pojedynczej, całościowej i w pełni dostępnej cyfrowej bramy sieciowej z wykorzystaniem dotychczasowych inicjatyw i sieci, funkcjonującej jako pojedynczy system cyfrowy dla przedsiębiorstw łączący użytkowników końcowych, umożliwiający zakładanie przedsiębiorstw i ich działalność w całej UE, w tym zarejestrowanie przedsiębiorstwa online i uzyskanie nazw domen internetowych, wymianę informacji na temat zgodności z przepisami, uznawanie e-faktur, składanie zeznań podatkowych, uproszczone procedury online w zakresie podatku VAT, informacje online na temat zgodności produktu, rekrutacji i delegowania pracowników, praw konsumentów, dostępu do sieci konsumenckich i firmowych, procedur zgłaszania i mechanizmów rozstrzygnięcia sporów;

123. ponadto wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia pełnego wdrożenia punktów kompleksowej obsługi zgodnie z dyrektywą usługową oraz do podjęcia wszystkich działań niezbędnych do zagwarantowania ich wydajnego funkcjonowania w celu odblokowania ich pełnego potencjału;

124. jest zaniepokojony fragmentaryzacją infrastruktury chmur obliczeniowych dla badaczy i uczelni; wzywa Komisję, by we współpracy ze wszystkimi zainteresowanymi stronami opracowała plan działań mający doprowadzić do powstania europejskiej otwartej chmury do celów naukowych, która powinna sprawnie łączyć istniejące sieci, dane i wysoce wydajne systemy obliczeniowe oraz elektroniczne usługi infrastrukturalne w poszczególnych dziedzinach nauki, w ramach wspólnej polityki i wspólnych norm oraz dzięki wspólnym inwestycjom; uważa, że powinna ona służyć za bodziec do rozwoju chmur obliczeniowych nie tylko do celów naukowych, lepszych połączeń wzajemnych między ośrodkami innowacji, ekosystemów dla przedsiębiorstw typu start-up oraz ściślejszej współpracy między uczelniami i przemysłem w zakresie wprowadzania technologii na rynek zgodnie z odpowiednimi zasadami poufności, a także do ułatwiania międzynarodowej koordynacji i współpracy w tej dziedzinie;

125. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by ponownie zobowiązały się, że będą dążyć do celów strategii „Europa 2020” dotyczących badań naukowych i innowacyjności jako elementów tworzących konkurencyjny jednolity rynek cyfrowy, sprzyjających wzrostowi gospodarczemu i tworzeniu miejsc pracy, obejmujących całościowe podejście do otwartej nauki, innowacyjności i danych oraz do przekazywania wiedzy; uważa, że powinno to obejmować zmienione ramy prawne dotyczące eksplorowania tekstów i danych do celów badań naukowych, zwiększone wykorzystanie wolnego i otwartego oprogramowania, zwłaszcza w placówkach edukacyjnych i administracji publicznej, a także łatwiejszy dostęp MŚP i przedsiębiorstw typu start-up do środków z programu Horyzont 2020, dostosowany do krótszych cykli innowacyjności w sektorze ICT; podkreśla w związku z tym znaczenie wszelkich stosownych inicjatyw, począwszy od partnerstw publiczno-prywatnych i klastrów innowacyjności, a na europejskich parkach technologicznych i naukowych skończywszy, zwłaszcza w mniej uprzemysłowionych regionach Europy, oraz programów przyspieszania rozwoju przedsiębiorstw typu start-up i wspólnych platform technologicznych, a także zdolności skutecznego licencjonowania – na sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunkach – patentów niezbędnych do spełnienia norm, z uwzględnieniem ograniczeń wynikających z prawa konkurencji UE, w celu utrzymania zachęt do działalności badawczo-rozwojowej i normalizacyjnej oraz w celu pobudzania innowacyjności;

126. wzywa Komisję, by skupiła się na wdrożeniu przepisów dotyczących elektronicznych zamówień publicznych oraz jednolitego europejskiego dokumentu zamówienia (paszportu zamówień publicznych) z myślą o ogólnych korzyściach gospodarczych i w celu ułatwienia wszystkim podmiotom gospodarczym dostępu do unijnego rynku zgodnie ze wszystkimi kryteriami wyboru, wykluczania i udzielania zamówień; podkreśla, że obowiązkiem organów udzielających zamówienia jest podanie głównych przyczyn, dla których nie podzieliły zamówienia na części zgodnie z obowiązującymi przepisami, by ułatwić innowacyjnym przedsiębiorstwom i MŚP dostęp do rynku zamówień;

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

4.4. Wymiar międzynarodowy

127. podkreśla znaczenie w pełni niezależnej struktury zarządzania internetem dla utrzymania internetu jako przejrzystego i pluralistycznego modelu zarządzania przez wiele zainteresowanych stron, w oparciu o zasadę, zgodnie z którą internet jest jedyną w swoim rodzaju, otwartą, bezpłatną i stabilną platformą; uważa za sprawę zasadniczą, by do tego celu wykorzystano opóźnienie w przekazywaniu zarządzania ICANN; jest głęboko przekonany, że globalny wymiar internetu musi zostać uwzględniony we wszystkich stosownych dziedzinach polityki UE, i zwraca się do ESDZ, by przy opracowywaniu spójnej polityki zewnętrznej w pełni wykorzystywała możliwości, jakie oferuje cyfryzacja, zapewniła reprezentację UE na platformach zarządzania internetem i bardziej zdecydowanie wypowiadała się na forach globalnych, zwłaszcza w odniesieniu do ustalania norm, przygotowań do wprowadzenia technologii 5G i cyberbezpieczeństwa;

128. uznaje globalny charakter gospodarki opartej na danych; przypomina, że utworzenie jednolitego rynku cyfrowego zależy od swobodnego przepływu danych w Unii Europejskiej i poza nią; apeluje zatem do UE i państw członkowskich, by we współpracy z państwami trzecimi podjęły działania mające zapewnić stosowanie – podczas współpracy z państwami trzecimi w ramach strategii jednolitego rynku cyfrowego – wysokich standardów ochrony danych i bezpiecznego międzynarodowego transferu danych, zgodnie z ogólnym rozporządzeniem o ochronie danych i orzecznictwem UE;

o

o o

129. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
